letnik XXII - št. 5, maj 2015

Glasilo občine Trzin

odsev

Letošnji občinski nagrajenci

Nova pridobitev trzinskih gasilcev

Sejem vreden obiska

Tek Petra Levca

TUKAJ JE LAHKO VAŠ OGLAS

Načrtno oblikovanje telesa

Poletna akcija ***50 % ceneje*** *na vse storitve*:
1 konfekcijska številka manj pri 8 obiskih
odprava maščobnih blazinic tam kjer vas najbolj motijo (zadnjica, trebušček, boki noge).

namesto ~~270 EUR~~
samo 135 EUR

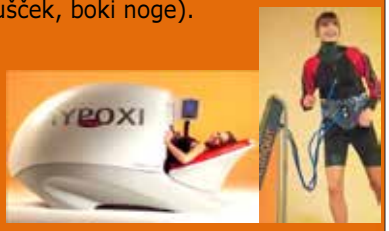

HYPOXI studio Trzin;
Ljubljanska 13 g, Trzin

naročila: 041 538 514, www.deval.si

NEDOKONČAN VIKEND

Z GRADBENIM DOVOLJENJEM.

Izjemen razgled, **mir**,
3. gr. faza, **elektrika** in **voda** nad objektom,
parcela slabih **1000 m²**, asfalt 15 m do hiše,
10 minut iz Kamnika, Smolnik,
25.000 eurov.

Mitja: 041 629 830

Zadnji Mohikanci

Lep je trzinski praznični mesec maj. Zelenje je premagalo sivino, sveže barve kipijo po vrtovih in travnikih, kratki rokavi prinašajo sproščenost. Pomladni veter nosi hrepenenje po ljubezni in že poletne sanje o morju, daljavah in počitnicah. V Trzinu, čeprav zimskega mirovanja sploh nismo poznali, pa se marsikaj dogaja. Kot so se razcvetali znanilci pomladi, zdaj trzinska društva hitijo s svojimi prireditvami. Kdor jim hoče slediti, jih komaj dohaja. V dogodek samih presežnikov se je prelevil Florjanov sejem, ki je že prerasel v prireditev, kakršne v zgodovini Trzina še ni bilo. Še nikoli na njej ni nastopilo toliko sodelujočih, še nikoli v Trzinu ni bilo toliko dogajanja pod okriljem ene prireditve in še nikoli ni bilo toliko možnosti za najrazličnejše okuse obiskovalcev, da najdejo vsaj nekaj po svojih željah.

Začela se je tudi Trzinska pomlad Trzn´fest, ki je sicer krajša, kot so bile v preteklosti, a prinaša večji izbor domiselnih, tudi originalnih prireditev, ki lahko zadovoljijo najrazličnejše okuse. Tudi ta prireditev postaja stalnica prazničnega trzinskega predpoletnega časa. Spet smo praznovali tudi trzinski občinski praznik, ki smo ga vpeljali, preden je Trzin postal občina. Takrat smo za praznični dan izbrali obletnico najstarejše ohranjene pisne omembe kraja.

V tistem času se je Trzin hitro spreminjal, širil, dobival nove prebivalce, zato smo se za omenjeni datum odločili, ker smo želeli poudariti, da ima naš kraj tradicijo, zgodovino, na katero smo lahko ponosni. Vsi smo vedeli, da je Trzin obstajal že pred tistim zapisom njegovega imena v uradno listino. Prvi trzinski župan Anton Peršak je razumel pomen poznavanja zgodovine, zato smo mu Trzinci lahko hvaležni, da je omogočil vsaj delna arheološka izkopavanja za trzinsko cerkvijo in na Ongru, ki so potrdila, da poselitev našega območja sega daleč v pradavnino, vsaj v mlajšo kameno dobo. Lepo je vedeti, kako so živeli naši predniki.

V Odsevu smo si skoraj ves čas prizadevali, da bi na strani našega časopisa zapisali tudi kar največ spominov na nekdanje čase, na življenje prednikov, tistih, ki so postavili temelje sodobnemu Trzinu, saj se nam je zdelo prav, da ohranimo vsaj tiste spomine, ki se jih še da izbrskati. Pisana beseda ostane, spomine pa odnaša veter pozabe. Prepričani smo, da smo Trzinci na svojo zgodovino lahko ponosni in da je prav, če lahko vsem pokažemo, da imamo tradicijo, svoje korenine! Res je, da je avtohtonih Trzincev vse manj, ampak verjamemo, da je tudi prav, da tisti, ki so se priselili, poznajo preteklost našega kraja, da vedo, kam so se preselili in v kakšnem kraju bodo vzgajali nove rodove. Narod brez zgodovine ne more obstati, pravijo, toda Trzinci imamo zgodovino.

Ko so izbirali novega urednika Odseva, so me zaboleli očitki, da sem se preveč ukvarjal s starimi zgodbami, ki nikogar več ne zanimajo. Mislim, da smo Trzinci gostoljubno sprejeli prišleke in da je tudi prav, da so oni spoštljivi do naše preteklosti. Obstajal je strah, da se bomo stari Trzinci zaprli vase, da bomo zviška gledali na nove krajane, da se bomo šli diskriminacijo. Ampak Trzinci nismo taki. Ponosni smo na svoje korenine, a tudi drugim ponujamo roko.

Vem, da so prišleki obogatili in popestrili življenje Trzina. Vesel sem tega. Ko sem bil v tistih časih predsednik planinskega društva, smo se posebej trudili, da bi v društvo vključili nove Trzince. Med drugim smo tudi zapisali, da hrib Onger, ki sicer ni posebej visok, po planinsko povezuje stari in novi del Trzina. Novim prišlekom smo ponujali roko in spoštovali njihovo različnost, saj smo vedeli, da to naše delovanje lahko še obogati. Upali smo, da bodo tudi prišleki znali ceniti to, da bodo ponosni, da so prišli v kraj, ki je že obstajal, ki je živel svoje življenje in je imel svojo kulturo.

Zdaj starega Trzina ni več. Stari Trzinci smo manjšina, ki je vedno manjša in se bo stopila v krvi novega Trzina. Preden pa se to zgodi, pa sem si prizadeval, da bi ohranili, zapisali vsaj še nekaj starih spominov. Upal sem, da bodo mladi, novi Trzinci, to znali ceniti, žal zdaj vidim, da so mi to šteli za greh. Časi se preminjajo in počasi bo zamrl spomin na nekdanje Mlake, na Ladje, Pizdenco, Hrastovc, Peske ... Ne vem, kdo še ve, kaj pomeni trzinski izraz »pogobniti«, trzinski običaj »freh« so že preimenovali v »ofriranje«, ne vem, koliko ljudi še ve, kaj je bil »bob« v Trzinu ... Vsaj ime žerjavčki smo ohranili. Časi se spreminjajo. Prihajajo novi ljudje, sveže ideje, hiter razvoj. Prav je tako. Ob prazniku, ki smo ga posvetili neki davni letnici, pa se lahko stari Trzinci, ki nas bo izbrisal čas pozabe, kot bo izbrisal tudi spomin na vse druge bitke, ki zdaj potekajo v Trzinu, zazremo v preteklost in se otožno nasmehnemo: »Lepo je bilo takrat, ko je bil Trzin še vas!«

Urednik

ODSEV
glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:
Klemen Hvasti, Tanja Jankovič, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemec, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Tehnično urejanje in tisk:
grafex agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje: **Marija Lukan**

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za junijsko številko oddajte najpozneje do

5. junija 2015

Slika na naslovnici
Varnejša prihodnost!
Foto: Andrej Nemec

Čestitka

Vsem občankam in občanom Trzina čestitam ob našem trzinskem občinskem prazniku! Želim, da bi se v Trzinu vsi prijetno počutili, da bi bila naša občina še naprej ena najbolj razvitih in urejenih. Po svojih močeh se bom s podporo drugih članov občinskega vodstva, in upam tudi vseh občanov, še naprej trudil, da bi v Trzinu zagotavljali kar najboljše pogoje za naše skupno življenje in ustvarjanje!

Župan občine Trzin
Peter Ložar

Čakali bomo na državo

Maj je trzinski praznični mesec, zato tokratnega pogovora z županom občine Trzin Petrom Ložarjem nisem mogel začeti drugače, kot z vprašanji, povezanimi s praznovanjem.

Nekateri Trzinci so pričakovali, da bo posodobitev Mengeške ceste končana za občinski praznik in da bo v sklop praznovanja vključena tudi slovesnost ob slavnostni predaji posodobljenega dela Mengeške ceste uporabnikom. Kdaj bo zdaj posodobitev Mengeške končana?
Problem je v tem, da je posodobitev Mengeške ceste pravzaprav projekt države oziroma Direkcije za ceste, v pristojnosti občine pa so le hodniki ob cestišču in ureditev komunalnih vodov v tem delu naselja, ki smo se jih lotili istočasno. Ko so obnavljali grad Jable in v njem v času predsedovanja Slovenije Evropski skupnosti želeli imeti protokolarni objekt, so državni uslužbenci prišli na zamisel, da bi v križišču Mengeške in Jabelske ceste uredili krožišče. Za občino to križišče nima takšnega pomena, vprašanje pa je, kdaj bo država našla denar, da bi financirala izgradnjo omenjenega krožišča, ki tudi zanjo ni več takšna prioriteta. Vsekakor imamo z izvajalci dogovor, da naš del posodobitve Mengeške ceste dokončajo do 24. maja.

Ali to pomeni, da bo urejen pločnik tudi na drugi strani križišča, do meje z mengeško občino?
Na drugi strani križišča bo treba na pločnik še počakati, dokler ne rešimo vprašanja križišča. Ne gre drugače. Za našo občino je financiranje krožišča, kot je v načrtih, prehud zalogaj, enostavno je predrago. Čakamo na odločitev države in v bistvu na kohezijska sredstva. Tudi Mengšani čakajo na to. Posodobitev ceste bo, žal, urejena le do začetka križišča z Jabelsko cesto.

Kolikšna pa je vrednost trzinskega dela posodobitve?
Do tam, kjer bo končano, nas bo posodobitev veljala predvidoma okoli 400.000 evrov.

Zdaj so z asfaltom preplastili tudi del cestišča, ki je v pristojnosti države. Bo to plačala občina?
Cestišče bo na novo preplasteno le do križišča. Plačilo tega asfalta je res tako ali drugače v pristojnosti države. Bomo morali še enkrat preveriti pogodbe in tako ali drugače zagotoviti državni denar za to.

Ali to lahko pomeni, da bi ta asfalt začasno plačala občina, potem pa to izplačilo z obrestmi terjala od države?
Haha! Tudi to se lahko zgodi.

Ostaniva še pri občinskem prazniku. Na slavnostni akademiji župan, kot se je to dogajalo tudi prejšnja leta, odkar imamo občino, podeljuje občinska priznanja. Nekateri bralci nas sprašujejo, zakaj priznanja ob koncu županovanja ni prejel tudi dosedanji župan Tone Peršak.
Osebno menim, da si je priznanje zaslužil in da ga bo prejel v enem od naslednjih let. Ocenjujemo pa, da so strasti še preveč razgrete, imeli smo tudi kar burno politično zimo, tako da objektivnega vrednotenja nekaterih zaslug verjetno še ne moremo doseči. Včasih je treba tudi času dati čas. Sam sem predlagal Jožico Valenčak za priznanje za njeno dolgoletno delo, s podeljevanjem občinskih priznanj pa si ne želimo dviganja prahu in burkanja političnih strasti.

Pa bo prejšnji župan še opravljal dve funkciji, ki za nekatere nista združljivi?
To morate vprašati kar njega.

Spregovoriva še o drugih temah. Ena od bralk nas je opozorila, da je znotraj soseske T3 zaman iskala koš za smeti. Koši za smeti oziroma za pasje iztrebke so vzdolž sprehajalne poti ob Pšati, znotraj same soseske pa ni koša, kamor bi obiskovalci lahko odvrgli smeti.
Kot vem, so v soseski tudi zabojniki za smeti, ki so sicer namenjeni za smeti stanovalcev, vseeno pa tudi obiskovalci lahko tja odvržejo svoje smeti. Bomo pa na Občini v kratkem naredili analizo vseh točk, kjer imamo zdaj koše za smeti, in takrat bomo pretehtali, kje bi takšne koše še potrebovali.

Mogoče se na to temo navezuje tudi pogosto zastavljeno vprašanje, kdaj boste dokončno uredili luči javne razsvetljave tudi vzdolž krajšega odseka steze ob Pšati – v bližini Taubijevih teniških igrišč in osnovne šole, ki zdaj ni razsvetljen?
To bomo storili v letu 2016, ko bomo obnavljali celotno razsvetljavo ob omenjeni poti, saj so ponekod že vidne posledice zoba časa. Letos pa nameravamo zamenjati še sto svetilk javne razsvetljave in jih opremiti z varčnimi žarnicami. Po tem bomo imeli vse svetilke cestne razsvetljave opremljene z varčnimi sijalkami. Želimo predvsem znižati stroške, saj se je že zdaj strošek tokovine v osmih letih, ko nameščamo varčne sijalke, zmanjšal skoraj za tretjino, na 35.000 evrov. S posodabljanjem javne razsvetljave, tudi z zamenjavami zarjavelih drogov uličnih svetilk, nameravamo postopoma nadaljevati tudi v prihodnjih letih.

V zadnjem času je precej pripomb tudi na količke, s katerimi je Občina v preteklosti poskušala zmanjšati stihijsko parkiranje po vseh dosegljivih površinah v coni. Slišati je mnenja, da količki niso povsod potrebni in da celo ponekod ovirajo promet.
Res je teh pripomb kar nekaj. Občina bo poskušala v coni postopno odstranjevati količke. Seveda bodo ti na najbolj kritičnih mestih, na primer okrog piramide, še nekaj časa ostali. Nameravamo pa jih odstranjevati na nekoliko odmaknjenih delih cone, to je bolj proti vzhodu in vsaj poskusno tudi proti severu. Količke bomo postopno odstranjevali, vendar bomo tudi budno opazovali, kaj bo to pomenilo. Ne bi si želeli ponovnih težav s parkiranimi avtomobili na vseh možnih, še zlasti pa na težko prehodnih površinah.

Boste poskrbeli tudi za nova parkirna mesta?
Problem parkirišč postopoma ves čas rešujemo, še zlasti z urejanjem parkirišč na občinskih zelenicah. Predvsem sodelujemo s podjetji, ki želijo probleme s parkiranjem reševati z najemom občinskih zelenic. V zadnjih mesecih nismo zavrnili nobenega podjetja, ki se je s tako prošnjo obrnilo na nas. Seveda pa ob tem želimo tudi ohranjati kolikor toliko zelen videz cone. Ne želimo, da bi bilo vse pozidano, še zlasti ne ob vstopu v cono. Vsi ti ukrepi morajo biti dobro premišljeni.

Na zadnji seji občinskega sveta ste soglašali s prodajo počitniškega doma na otoku Krk na Hrvaškem. Ali ima Občina Trzin v solasti še več podobnih počitniških objektov? Vsaj za domžalsko občino vem, da imajo tudi kočo na Veliki planini.

Telefonske številke Občine Trzin:
01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30.**

Mislim, da nimamo drugih podobnih solastniških deležev. Vem, da smo nekaj imeli tudi na Rogli, vendar menim, da drugih podobnih počitniških zmogljivosti zdaj nimamo.

Pred nami so šolske počitnice. Bo Občina kako pomagala pri počitniških dejavnostih otrok, še zlasti tistih iz socialno šibkih družin?
O tem pravzaprav še nismo kaj dosti razpravljali. Vsekakor bodo naša društva poskrbela za počitniške delavnice in druge dejavnosti otrok. Nekaj se dogovarjamo za šolo košarke in podobno, da bi omogočili cenejši nakup kart na primer za kopanje otrok v domžalskem bazenu, pa še nismo razmišljali. Tudi še ne poznamo vseh pogojev za to. Za mladinski počitniški dom na Krku smo že povedali, da smo se strinjali s prodajo. Tam so cene letovanj za otroke oblikovali po tržnih zakonitostih, in tista letovanja niso bila nič cenejša. Vsekakor bo tudi šola v času pouka pripravila šole v naravi in podobne dejavnosti, kar pa se tudi financira iz šolskega sklada.

V zadnjem času so številne občine ogorčene, ker bodo morale vračati sredstva, ki so jih porabila za urejanje telekomunikacijskih, še zlasti računalniških omrežij na svojih območjih. Bo tudi Trzin moral kaj vračati v zvezi s tem?
Ne. Naša občina za ureditev komunikacijskega omrežja na svojem območju ni dobila evropskih ali državnih sredstev. Kot verjetno veste, je Telekom s svojim klasičnim omrežjem pokril pretežni del občinskega ozemlja, takrat še ni bilo zahtev po optičnih kablih. Občina zdaj ob vsakem urejanju komunalnih voda poskrbi za namestitev cevi tudi za komunikacijske vode, v katere lahko Telekom ali drugi operaterji namestijo svoje kable. Ker naj bi bilo še premalo računalniških naročnikov, povsod operaterji še niso zainteresirani za nameščanje optičnih kablov, vendar, kot mi je znano, naj bi jeseni eno od zasebnih podjetij z optičnim kablom opremilo del naselja. Treba pa je reči, da gre pri tem za komercialno dejavnost, pri kateri občina ne more sodelovati. Glede denarja pa lahko z gotovostjo rečem, da nam ne bo treba ničesar vračati, saj kot razvita občina do takšnih sredstev nismo bili upravičeni.

Pa imate zdaj že kakšna trdna zagotovila, da bo občina od države dobila povrnjen denar, ki ga mora zdaj namenjati za nadgradnjo centralne čistilne naprave in posodabljanje vodovodnega omrežja?
Glede tega smo slišali že veliko obljub in napovedi, nedavno tega smo spet dobili neke obljube, ampak kot sem za Odsev že rekel v enem prejšnjih pogovorov, tem obljubam ne verjamem več, dokler se ne izpolnijo.

Miro Štebe

Poklon Zemlji z novimi drevesi pred vrtcem

22. aprila, na dan, ki smo ga izbrali za rojstni dan Zemlje, smo tudi v občini Trzin posadili nekaj lepih dreves. Drevesa smo letos zasadili na igrišču pred vrtcem Žabica. To lokacijo smo izbrali zato, da bodo drevesa otrokom delala senco tako na igrišču kot tudi pred njihovimi igralnicami.

Otroci so bili nove pridobitve zelo veseli, da pa so to občutila tudi drevesa, so vsem lepo zapeli in jim v bistvu s pesmijo zaželeli dobrodošlico in bujno rast. Lepo je bilo videti otroke, ki so se zavrteli okrog dreves in v krogu prepevali lepe otroške pesmice. Tudi drevesa so to začutila in bodo pred trzinskim vrtcem zagotovo lepo in hitro rasla.

Župan trzinske občine Peter Ložar je otrokom pred zasaditvijo povedal, da drevesa potrebujemo, ker nam čistijo zrak, ki ga vdihavamo, da lahko iz njih zgradimo hiše in še marsikaj, predvsem pa jih je zadolžil, da morajo biti pridni in drevesa dnevno zalivati, da bodo lepo rasla.

Župan je vrgel samo prvo lopato zemlje, potem pa so se otroci s svojimi lopatkami zapodili v prst in jo hitro zmetali na korenine. Zelo resno so vzeli nalogo, ki jim jo je dal župan, in so drevesa takoj, ko so jih posadili, tudi zalili s svojimi prisrčnimi majhnimi zalivalkami.

Zasadili smo drevesa vrste Ostrolistni javor, ker je drevo priznano kot nealergeno, ker ne privablja veliko čebel in tudi zato, ker nima nizkih vej, tako bodo otroci le stežka splezali nanje, ko bodo malo zrasla, pa bodo lepo zasenčila okolico.

Matjaž Erčulj

Poročilo s 6. redne seje Občinskega sveta občine Trzin

Obširno o Odsevu

Čeprav je imela aprilska ali 6. redna seja Občinskega sveta občine Trzin na dnevnem redu 12 točk, lahko zapišemo, da je občinski svet tokrat največ pozornosti in časa namenil našemu glasilu. To je za Odsev, še zlasti, če vemo, da so se na Občini v zadnjem obdobju tudi drugače zelo veliko ukvarjali z njim, kar laskavo, žal pa smo pri tem (tudi po naši krivdi) manj sodelovali tisti, ki smo Odsev doslej urejali in pisali.

V uvodu so članice in člane občinskega sveta seznanili z varnostnimi razmerami na območju občine. Najprej se je na kratko predstavil novi komandir Policijske postaje Domžale Metod Vidmar, potem pa je povedal, da razmere na področju varnosti v Trzinu ocenjujejo kot dobre. V letu 2013 so na območju Trzina zabeležili 467 kaznivih dejanj, kar je za 10 odstotkov manj kot leto pred tem. Istega leta je bilo na območju Trzina 32 prometnih nesreč, kar je kar 32 odstotkov manj kot v letu 2012. Najpogostejši vzroki za nesreče so bili izsiljevanje prednosti, prevelika hitrost in premajhna varnostna razdalja. Tudi na področju varovanja javnega reda in miru so razmere zadovoljive. V letu 2013 so policisti domžalske postaje na območju petih občin, ki jih pokrivajo, obravnavali 686 kršitev, od tega na območju Trzina le 32. Prav tako so zadovoljivi statistični podatki v zvezi s kriminalnimi dejanji, ki so jih zabeležili v naši občini. Zabeležili so jih 467 (leto prej 519), zanimivo pa je, da je bilo največ teh dejanj, kar 275 ali 58,88 odstotka, storjenih na bencinskem servisu Petrol v Trzinu. V letu 2013 pa so zabeležili več prometnih nesreč, povzročenih pod vplivom alkohola, in tudi več kršitev javnega reda in miru. Podobni, to je dokaj ugodni podatki so bili tudi za lansko leto.

Prav tako spodbudni sta bili tudi letni poročili vodij Medobčinskega inšpektorata in redarstva Irene Karčnik o delovanju inšpektorskih služb, ki imajo sedež v Trzinu, in svetovalke župana za Zaščito in reševanje Vike Kreča. Njuni poročili nista spodbudili razprave.

Med redno točko vseh sej Občinskega sveta Pobude in vprašanja občinskih svetnikov so največ pozornosti namenili vprašanju košev za smeti, še zlasti za pasje iztrebke, količkom, ki ovirajo prehode na območju industrijske cone, osvetlitvi dela sprehajalne poti ob Pšati, zanemarjeni zapuščeni hiši v naselju in drugim vprašanjem, ki bi lahko pomagala k bolj urejenemu videzu naselja.

Sledilo je potrjevanje zaključnega računa Občine za preteklo leto. Kljub zelo obsežnemu in podrobnemu gradivu pa tudi pomenu sprejetja zaključnega računa pri tej točki ni bilo razprave. Iz gradiva je razvidno, da je imela Občina lani nekaj več prihodkov in malo manj izdatkov, kot so sprva načrtovali. Prihodkov je bilo za 4.232.722,67 evra, odhodkov pa za 3.406.134,01 evra. Presežek je znašal 826.588,66 evra, v občinski blagajni pa je bilo ob koncu leta nekaj več kot milijon evrov.

Tudi pri naslednji točki, pri kateri so obravnavali letno poročilo urednika Odseva in finančno poročilo Odseva za leto 2014, podatki kažejo, da smo za izhajanje glasila lani porabili malenkost manj denarja, kot je bilo načrtovano, prihodkov pa je bilo nekaj več. Med razpravo je bilo potem slišati mnenje, da kot odgovorni urednik nisem bil sposoben ločevati med novinarskimi in nenovinarskimi prispevki, zato sem moral pojasniti, kako to »umetnost« obvladam, da pa je do težav prihajalo zaradi nezaupanja v moje novinarsko znanje in zaradi preslabe komunikacije z občinskim vodstvom. Ves čas sem se zavzemal, da bi bili sodelavci Odseva za svoje delo nagrajeni, prav tako pa sem si prizadeval, da bi v skladu z določili Odloka o Odsevu in novinarskega kodeksa Odsev odseval razmere v Trzinu. Poslovanje Odseva je v preteklem

letu podrobno preučeval tudi Nadzorni odbor Občine in mi je dal kot odgovornemu uredniku prav, žal občinsko vodstvo te ocene in priporočil ni upoštevalo. Po krajši razpravi je Občinski svet občine Trzin poročilo potrdil.

Tudi naslednja točka je bila namenjena predvsem Odsevu. Občinski svet se je namreč lotil sprememb Odloka o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine in o Odsevu. Odslej bo Uradni vestnik občine dosegljiv le po spletu. Kot verjetno že veste, zdaj nimamo več televizijskega programa, ki ga je zagotavljala ATV Litija, po novem pa bo bolj pregledno in predvsem za občino cenejše tudi razpošiljanje Odseva prejemnikom zunaj naše občine. Po novem bo delo uredništva Odseva v večji meri pod nadzorom Komisije OS za informiranje. Več sprememb v Odloku je namenjenih tudi delovanju in financiranju uredništva Odseva. V predlogu sprememb je bilo kar nekaj ponavljanj glede primerov, kdaj je treba kaznovati in klicati na odgovornost odgovornega urednika, bolj ostro je opredeljeno, kateri članki naj bi bili plačljivi, predlog pa je predvideval tudi uvedbo sejnin. Med razpravo je predstavnik liste Za zeleni Trzin Romeo Podlogar predstavil obsežnejši seznam pripomb in predlogov za spremembo in izboljšanje predlaganega Odloka. Župan Peter Ložar je zaradi obsežnosti predlogov sejo začasno prekinil, tako da so lahko ustrezno upoštevali tudi predloge, ki jih je podal Podlogar. Treba je zapisati, da so bili predlogi bolj življenjski, še zlasti pa manj »zastrašujoči za urednika«, saj so črtali nekatere predloge z naštevanjem konkretnih primerov, kdaj ga je treba kaznovati. Predlagani členi o tem so bili res nepotrebni, saj to vprašanje že ustrezno opredeljuje splošnejši člen Odloka. Tudi glede uvedbe sejnin je še več nejasnosti, zato so iz predloga to črtali, prav tako pa so se dogovorili, da na naslednjo sejo prestavijo sklepanje o pravilniku za izplačevanje avtorskih honorarjev in sejnin članom uredništva Odseva, saj bo treba nekaj stvari še bolje opredeliti. V nadaljevanju seje je občinski svet popravljeni predlog Odloka potrdil.

Brez posebne razprave je Občinski svet nato potrdil Odlok o občinskih cestah in cestnoprometni ureditvi v občini. To je bil dolžan storiti zaradi poenotenja izvajanja nalog občinskega redarstva in inšpekcijskega nadzora skupne občinske uprave Medobčinskega inšpektorata in redarstva šestih občin našega območja.

Pri naslednji točki je občinski svet potrdil izbor letošnjih prejemnikov občinskih nagrad in priznanj, ki ga je določila Komisija za občinska priznanja. Zlato priznanje je tokrat pripadlo Jožici Valenčak, predsednici Turističnega društva Kanja Trzin, za dolgoletno delovanje na številnih področjih javnega življenja. Srebrno priznanje si je prislužil Tomaž Dane za 30-letno delo v Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin, za delo v turističnem društvu in na likovnem področju pa je bronasto priznanje pripadlo Majdi Šilar. Občinski nagradi so letos prejeli članice kadetske skupine Strelskega društva Trzin, ki so osvojile naslov državne prvakinje,

in član PGD Trzin Alojzij Oblak za trdo delo, nesebičnost in pripravljenost pomagati drugim.

Pri naslednji točki so članice in člani občinskega sveta soglašali s prodajo trzinskega solastniškega deleža pri Mladinskem domu v Vantačićih na Krku, saj dom namerava Občina Domžale, ki ima tam večinski delež, prodati.

Naslednja točka je bila spet bolj kadrovska. Najprej so potrdili predlog o imenovanju Metke Pravst za novo odgovorno urednico Odseva. Kandidatka je pred tem dobila zelo trdno podporo v delovnih telesih Občinskega sveta občine Trzin, stoodstotno so jo podprli člani Komisije za volitve in imenovanja, prav tako pa so bili zanjo tudi vsi člani v Komisiji za informiranje, le da se je članica sedanjega uredništva Dunja Špendal vzdržala in ni glasovala. Ob takem soglasju Občinski svet občine Trzin ni imel težkega dela, prav tako pa so brez razprave potrdili nove člane občinske volilne komisije, ki jo bo še naprej vodila Biserka Čičerov. Njena namestnica bo Tatjana Ivič, člani pa Anton Jerovšek, Monika Jončeski Antalasič in Drago Kostevc, njihovi namestniki bodo Andreja Prelc, Olga Stopar in Anže Kranjc. Občinski svet je tudi soglašal z imenovanjem Marka Juvana iz Mengša za predstavnika ustanoviteljev v Svet javnega zavoda Zdravstveni dom Domžale.

Pri zadnji točki dnevnega reda so odvzeli status javno dobro več parcelam, ki so namenjene prodaji oziroma zamenjavi za zemljišča, potrebna za gradnjo novega gasilskega doma oziroma doma zaščite.

Miro Štebe

Mirnejše praznovanje 1. maja

Letos nas 1. maja ni zbudilo nadležno ropotanje motorjev, tudi strumnih tonov koračnic godbe ni bilo slišati. Na račun tega, zakaj je bilo tako, smo lahko tistega dne slišali celo vrsto komentarjev, a delavski praznik vseeno ni šel povsem neopazno mimo Trzina. Že po tradiciji so se zgodaj začeli zbirati »zavedni praznovalci« pri gostilni Pr´Jakov Met, kjer so jim spet pripravili okusen prvomajski golaž. Pokusit so ga prišli celo prebivalci, še zlasti motoristi, iz sosednjih krajev. Dober glas pač seže v deveto vas. Kljub sorazmerno zgodnji uri se je pogovor kmalu razvil in še zlasti dosti je bilo razišljanj o sedanjem položaju delavcev.

Malo kasneje so se na smučišču v Dolgi dolini začeli zbirati tudi že »tradicionalni prvomajski pohodniki na Dobeno«. Društvo Trzin je naš dom je tudi letos pripravilo skupinski pohod na Dobeno in Rašico. Kot se za tak pohod spodobi, so se pri brunarici najprej pošteno podprli. Spet so postregli z golažem, kavico, »ta kratkim« in drugimi dobrotami, vsi pa so z zanimanjem ugibali, kaj se skriva v prenosni omarici prve pomoči, na kateri je lepo pisalo Dr rink. Zoran, ki je bdel nad omarico, pa se je samo skrivnostno nasmihal. Ko je bila potreba res velika, so radovedneži le razvozlali skrivnost. Vsi, ki so se udeležili pohoda iz Dolge doline, so dobili rumene spominske majice. Udeleženci pohoda so šli najprej na Dobeno, kjer so tisti s slabšo telesno pripravljenostjo lahko tudi počakali, drugi pa so zagrizli v breg in krenili do vasi Rašica. Med potjo so srečevali še druge Trzince, ki tudi nekako po tradiciji 1. maja prihajajo na Dobeno ali Rašico. Po prijetnem postanku v gostišču v vasi Rašica so se udeleženci pohoda vrnili v Dolgo dolino, kjer se je veselo druženje nadaljevalo še kar nekaj časa. Vsi, ki so se udeležili pohoda, so si bili edini, da so praznični prvi maj preživeli, kot se spodobi.

Prvomajski golaž Pr´Jakov Met

Pohodniki se zbirajo v Dolgi dolini.

MŠ

Slavnostno in veselo ob prazniku Trzina

Na predvečer trzinskega občinskega praznika, ki ga praznujemo v počastitev najstarejše ohranjene pisne omembe imena našega kraja iz leta 1273, je bila v Kulturnem domu slavnostna akademija, na kateri so najzaslužnejšim Trzincem podelili letošnja občinska priznanja.

Prireditev, ki so se je poleg dokaj številne skupine občanov udeležili tudi župan občine Trzin Peter Ložar, župan občine Komenda Stanislav Poglajen s tamkajšnjo direktorico občinske uprave Majdo Ravnikar, častni občan občine Trzin Tone Ipavec, državni sekretar in prejšnji župan občine Trzin Tone Peršak, podžupan občine Trzin Rado Gladek ter več trzinskih občinskih in društvenih funkcionarjev, je z Zdravico začela vrhunska pevka Alenka Gotar, ki je glasbo poučevala tudi v trzinski šoli in je zdaj že več kot eno leto tudi naša soobčanka. Program je povezoval znani gledališki igralec, naš soobčan Silvester Božič, v kulturnem programu pa so najprej nastopili učenci trzinske Glasbene šole Lartko. Mladi glasbeniki so že sodelovali na kar nekaj državnih tekmovanjih in festivalih tudi zunaj naših meja, najraje pa nastopajo v domačem Trzinu. Najprej so nastopili Sara Rusjan, Katarina Huč, Nejc Labignan in Luka Debelić, ki so se predstavili s skladbo L. Zemplenija Flute Trio, med podeljevanjem nagrad pa sta nastopila še Luka Planinc s klavirsko skladbo Good Time Rag in Gašper Pičman, ki je na harmoniko zaigral Avsenikovo skladbo Kmetič praznuje.

Kot se spodobi, je imel slavnostni govor župan Peter Ložar, ki je orisal dosežke in usmeritve Trzina v zadnjem obdobju ter vsem občanom zaželel prijetno praznovanje našega praznika. Skupaj s predsednikom Komisije OS za priznanja, proslave in promocijo občine Edvardom Justinom Jerakom sta nato podelila letošnja občinska priznanja in nagrade. Nagrado so prejele kadetinje Strelskega društva Trzin, ki so, med drugim, osvojile naslov državne prvakinje, in mladi gasilec Alojzij Oblak, bronasto plaketo je dobila Majda Šilar, srebrno Tomaž Dane, zlato pa Jožica Valenčak. Prireditev so zaključili člani folklorne skupine Trzinka, ki so se predstavili z odrsko postavitvijo Vaške klepetulje in venčkom štajerskih plesov. Pred tem je Maja Repenšek prebrala zgodbo Marjete Trstenjak Močvirnica, ki opeva Trzin in je bila izbrana kot najboljša med zgodbami, ki so jih v Turističnem društvu Kanja Trzin prejeli med lanskoletnim natečajem za trzinske zgodbe.

Po končanem uradnem delu programa so v dvorani KUD-a pripravili prijetno predpraznično druženje, ki je lepo zaključilo dogajanje večera in je bilo hkrati lep uvod v trzinski praznik.

Miro Štebe

Tuji književniki v Trzinu

Na Bledu je bilo na začetku maja že 47. mednarodno srečanje pisateljev, ki ga organizira slovenski center Pen. V sklopu tega srečanja je predsednik odbora Pisatelji za mir Tone Peršak v Trzin povabil nekaj tujih književnikov. Njegovemu vabilu so se odzvali založnik in prevajalec Uzbekistanec Akhmed, baskovski književnik, prevajalec in novinar Urtzi Urrutikoetzea ter makedonski pesnik, esejist, prevajalec Zoran Ančevski. Na literarnem večeru so med drugim spregovorili o kratenju demokracije in svobode izražanja in o težkem položaju vseh, ki se v sedanjih časih ukvarjajo s kulturo. Sploh Uzbekistanec in Bask prihajata iz držav, kjer je svoboda govora še vedno omejena in ljudje zatirani, čeprav se stanje počasi le zboljšuje. Bolj optimističen je bil baskovski književnik, ki je prisotnim povedal, da je njihov parlament na začetku maja sprejel deklaracijo o miru. Kot je poudaril Tone Peršak, upanje vendarle obstaja.

Vsak gost je tudi predstavil nekaj svojih pesmi, seveda v izvirnem jeziku. Le Akmet je predstavil domoljubne pesmi rojakinje Lennifer Mambetove, po poreklu krimske Tatarke, ki ni nikoli živela v domovini svojih prednikov. Še posebno zanimivo je bilo prisluhniti baskovskemu recitalu, saj jezik ni prav nič podoben španščini. Kot je omenil Tone Peršak, je po nekaterih teorijah baskovščina celo najstarejši jezik v Evropi. Ker seveda nikomur od ljubiteljev poezije ni blizu ne uzbekistanščina, ne baskovščina, niti ne makedonščina, je jezikovno zagato rešil gostitelj in prebral prevode pesmi v jeziku, razumljivem poslušalcem, naši ljubi slovenščini.

Peršak, Ančevski, Urrutikoetzea in Akhmed (foto: TJ)

Tanja Jankovič

Priznanja Občine Trzin za leto 2015

Nagrado Občine Trzin prejme
ekipa kadetinj Strelskega društva Trzin
za osvojeni naslov državne prvakinje in dveh državnih rekordov v letu 2014.

Ekipa kadetinj v sestavi Suzana Lukić, Neža Praprotnik in Saša Javorac je v sezoni 2013/2014 nastopala v državni kadetski ligi Pokal prijateljstva in z odličnim streljanjem osvojila 2. mesto. Na mednarodnem tekmovanju Pokal Trzina so dosegle nov državni rekord, ki so ga potem na državnem prvenstvu Slovenije izboljšale in osvojile naslov državne prvakinje.

Nagrado Občine Trzin prejme
Alojzij OBLAK
za sodelovanje pri operativnem delu Prostovoljnega gasilskega društva Trzin.

V gasilske vrste se je vpisal leta 2012. Svoje delo je opravljal kot gasilec pripravnik, opravil osnovni in nadaljevalni tečaj za gasilca ter tako pridobil možnost za sodelovanje pri operativnem delu PGD Trzin. Pri delu in intervencijah se je izkazal kot dobrodošel in pomemben član.

Bronasto plaketo Občine Trzin prejme
Majda ŠILAR
za dolgoletno prostovoljno delo v Turističnem društvu Kanja Trzin.

Dolgoletna članica Turističnega društva Kanja Trzin, najmanj 10 let aktivna v organih društva, je že vsa leta vidna likovna ustvarjalka, ki skrbi za koordinacijo likovnih skupin. Samostojno organizira vsakoletno srečanje rokodelcev v gradu Jable in zavzeto sodeluje pri postavitvi razstav v Centru Ivana Hribarja.

Srebrno plaketo Občine Trzin prejme
Tomaž DANE
za dolgoletno delo v Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin na vseh področjih, predvsem pa za mentorstvo najmlajšim gasilcem v okviru krožka Mladi gasilec.

Gasilskim vrstam se je pridružil leta 1984. Že od otroštva je član tekmovalne desetine, s katero je dosegal vidne uspehe. Njegov čas in volja ter predanost delu v gasilski organizaciji so nepre-

cenljiv vir znanja in pomoči, česar ni mogoče spregledati. Je nepogrešljiv del ekipe, ki skrbi za varnost in pomoč ob nesrečah v naši občini. Kot glavni mentor skrbi za delo in izobraževanje najmlajših in je najbolj zaslužen, da se je v zadnjih letih močno povečal obisk krožka Mladi gasilec, kar skupaj dokazujejo tudi na tekmovanjih. Tomaž poleg operativnega gasilskega znanja na otroke prenaša tudi svoje vrline in vrednote vseh gasilcev, kot so potrpežljivost, vztrajnost, sočutje in spoštovanje narave.

Zlato plaketo Občine Trzin prejme
Jožefa VALENČAK
za dolgoletno prostovoljno delovanje na številnih področjih javnega življenja v Trzinu in za dolgoletno vzorno vodenje Turističnega društva Kanja Trzin.

Mnogo let je bila nepogrešljiva tajnica Planinskega društva Onger Trzin. Kot članica Krajevne skupnosti Trzin je bila zaslužna za ustanovitev samostojne občine Trzin in bila soavtorica elaborata, s katerim je tedanji Svet krajevne skupnosti Trzin utemeljeval ustanovitev samostojne občine. Ves čas obstoja samostojne občine je delovala v lokalni politiki. Jožica je bila ustanoviteljica Turističnega društva Trzin, ki ga uspešno vodi od njegove ustanovitve leta 1999. S svojimi sposobnostmi in karizmo je pomemben povezovalni člen med Občino, društvi in Osnovno šolo Trzin. Kar nekaj prireditev v Trzinu si brez njene udeležbe ne moremo predstavljati, po njeni zaslugi so postale tradicionalne, s svojo prepoznavnostjo so močno presegle občinske meje.

Jožica Valenčak - Vse bo dobro, če bomo medsebojno strpni

Zlata plaketa za dolgoletno prostovoljno delovanje in vodenje Turističnega društva Kanja Trzin

Jožico Valenčak verjetno večina Trzincev, ki so vključeni v življenje našega kraja, dobro pozna. Tudi v Odsevu smo jo že predstavili, posredno pa je v njem tudi ves čas prisotna, saj kot sodelavka Odseva v njem tudi redno piše, ko poročamo o dogajanjih v Trzinu, pa tudi ne moremo mimo nje. Zadnje čase je bila zelo zasedena z urejanjem najrazličnejših zadev, povezanih s Florjanovim sejmom, tako da jo je bilo izjemno težko dobiti. Delo za tako veliko prireditev se za organizatorje namreč ne konča, ko s prizorišča odide zadnji obiskovalec. Takrat je še veliko opravil, ki za druge niso tako opazna, a jih je organizator še dolžan opraviti, če želi, da bo prireditev zares uspešna.

Oh, že od nekdaj sem bila bolj za akcijo kot za puste stvari,« pravi Joži in se nasmeje. »Vedno sem imela raje naravo kot kuhinjo. Ampak v mojih mladih letih smo morali tako ali tako več delati, kot je treba mladim zdaj. Zdi se mi, da je bilo življenje, kljub temu da je bilo bolj delovno in naporno, za otroke včasih vseeno bolj družabno, saj smo vedno našli kaj, kar nas je zabavalo. Spominjam se, kako smo včasih peš hodili v šolo v Mengeš, pa ni bilo nikoli dolgočasno. Doma smo postavili gledališki oder, čeprav nismo imeli prav veliko pojma o gledališču in kaj bi tam igrali, pa smo vseeno nekaj ustvarjali. Še zdaj se z veseljem spominjam, kako pustolovsko je bilo, ko smo hodili v gozd, da smo nabirali borovnice. Ogromno smo jih morali nabrati, saj so jih odkupovali in kasneje izvažali celo v Ameriko. Bilo je pomembno, da smo nabirali lepe borovnice, takšne z meglico. To sem dobro obvladovala in bila sem ponosna, da so moje borovnice vedno dali na vrh, da so pokrile tiste bolj mokre spodaj. Marsikaj iz tistih časov se je nekako zasidralo v nas in nam tudi še zdaj pomaga, da se lažje znajdemo v življenju!

Kljub lepim spominom na nekdanje življenje na vasi pa je bila Joži ena tistih, ki so odigrali najpomembnejše vloge v prizadevanjih za hitrejši razvoj Trzina in da bi naš kraj postal samostojna občina.
Tistih časov se dobro spominjam. Bili so precej težki in negotovi, ker Trzin ni izpolnjeval vseh pogojev za samostojno občino. Še zlasti je bilo premalo prebivalcev. Na krajevni skupnosti je že prej deloval odbor, ki je pripravljal teren za osamosvojitev. Pri tem je bilo kar nekaj Trzincev, ki so imeli zelo pomembno vlogo v tistih prizadevanjih. Naj omenim le vrhunskega pravnika Toneta Jerovška, pa prejšnjega župana Toneta Peršaka, izjemne zasluge ima predvsem takratni predsednik Sveta KS Trzin Tone Ipavec, ki je vse koordiniral in pripravljal tudi elaborat, ki je bil temeljni dokument, s katerim smo dokazovali upravičenost do samostojnosti. Podatke zanj je bilo zelo težko dobiti. Hodili smo v Domžale, vendar vsega nismo dobili. Ne zato ker nam ne bi želeli dati, vseh tistih podatkov enostavno niso imeli. Seveda smo naleteli tudi na nasprotovanja. Spomnim se vidne funkcionarke, ki nam je zatrjevala, da Trzin ne bo nikoli občina, da bo to postal le preko njenega trupla. V prvem poskusu so naša prizadevanja tudi propadla, potem pa je šlo zelo tesno. Povezali smo se še z drugimi kraji, ki tudi niso uspeli, in takrat smo čakali na odločitev ustavnega sodišča, če izpolnjujemo pogoje za osamosvojitev. Bilo je res adrenalinsko. Dali smo vse od sebe in nazadnje se nam je nasmehnila sreča.

Ko smo dobili svojo občino, je prišlo do silovitega razcveta društvega življenja v Trzinu. Planinsko društvo je bilo sicer ustanovljeno že nekaj let prej, pa vseeno se je tudi življenje tega društva takrat spremenilo. Ti si bila v začetnem obdobju društva tam tajnica?
Da, planinsko društvo je res nekako oralo ledino. V času, ko se je naš kraj silovito širil, je bilo vse več želja, da bi se povezali tudi v samostojno planinsko društvo. Ko smo društvo ustanovili, pa si je to zelo prizadevalo, da je v svoje vrste vključevalo tudi nove Trzince in da je presegalo delitev na stare in nove Trzince. Imeli smo res živahno društveno in družabno življenje, in še zdaj sem vesela, ko slišim, da se priseljenci že s ponosom razglašajo za Trzince. Saj to s takim odnosom tudi so.

Bila pa si tudi med ustanovnimi člani upokojenskega društva.
V tistih časih se je res pokazala potreba po ustanovitvi upokojenskega društva. Praktično ni bilo nobene prireditve za starejše. Takrat se nas je zbralo kakih deset Trzincev, ki smo mislili, da je to treba spremeniti. Vesela sem, da je društvu kasneje uspelo razviti res živahno dejavnost na številnih področjih, tako da upokojenci zdaj igrajo pomembno vlogo v družabnem življenju Trzina.

Potem pa je prišlo na vrsto turistično društvo.
Turizem je vsesplošna dejavnost. Gre za ponudbo kulture, gostinstva, zgodovine, naravnih danosti, najrazličnejših družabnih prireditev. Se mi zdi, da se turizem zajeda v vse pore družbenega življenja. Ko smo ustanovili društvo, smo imeli veliko idej, želja, in takrat smo se odločili in izoblikovali strategijo razvoja turizma v Trzinu, ki je nekako postala izhodišče za naše delovanje. Počasi se je naša dejavnost razmaknila in obogatila, tako da imamo zdaj zelo uspešne društvene sekcije, kot so rezbarji, folklorniki, vezilje ... Pripravljamo celo vrsto vse bolj odmevnih prireditev in igramo vse bolj pomembno vlogo v življenju in promociji kraja. Imamo Florjanov sejem, folklorni festival, zelo pomembno vlogo igrajo prizadevanja za lepšo urejenost kraja, neprecenljiva so prizadevanja za ohranjanje naše kulturne in naravne dediščine, pripravljamo najrazličnejše prireditve in hodimo predstavljat naš kraj tudi drugam. Mislim, da je društvo od takrat, ko smo ga ustanovili, razvilo res bogat spekter dejavnosti in da je upravičilo naša pričakovanja in želje.

Ko govoriva o tvojem delu v Trzinu, pa ne moreva mimo tvojega sodelovanja z našim glasilom Odsev. Tudi v njem si pustila svoj pečat.
Odsev imam rada, čeprav imam zdaj manj časa zanj. Vesela sem, da v časopisu odsevamo sodobno življenje Trzina in hkrati tudi zapisujemo tisto, kar še vemo o nekdanjem življenju v kraju. Zelo sem vesela, skoraj ganjena, ko vidim, da tudi mlade zanima, kako je bilo včasih in kako se je živelo po trzinskih domovih.

Za Odsev si napisala vrsto zanimivih pogovorov s starejšimi občani. Za svoje pisanje pa pogosto nisi bila plačana.
Honorarjev večinoma res nisem dobivala. Sem bila pač v občinskem svetu. To se mi v bistvu zdi tudi normalno.

Kako pa ocenjuješ svoje minulo delo v občinskem vodstvu?
Moram reči, da je bilo v času, ko sem bila svetnica v Trzinu, mnogo narejenega, od komunalnih zadev, vrtca, obnove Jefačnikove domačije, lope itd. Zagotovo je bil Tone Peršak dober župan, z vizijo in konkretnimi rezultati, žal pa vzdušje med člani sveta v času mojega zadnjega mandata ni bilo najboljše. Ko že govorim o vidnih dosežkih v času delovanja v občinskem svetu, pa moram omeniti tudi zelo uspešno delo Medobčinskega muzeja Kamnik, v njegovem Svetu sem že drugi mandat. Muzej je opravil neprecenljive raziskave naše preteklosti, o čemer pričajo tudi izdane brošure. Posebej pa moram omeniti tudi izjemno delo Trzinski zbornik, ki smo ga izdali z neprecenljivo pomočjo predstavnikov Muzeja. Veliko je novih idej in predlogov, mislim pa, da bo vse težko uresničiti, še zlasti, ker gospodarske razmere še niso najboljše. Vendar če bomo medsebojno strpni, če bomo veseli, da ima sosed lep vrt, iz katerega lahko ponudi svoj pridelek tudi drugemu, bo vse dobro. Resnično si želim, da bi v bližnji prihodnosti Trzin dobil obvoznico še ob starem delu naselja in da bi našli primerne prostore za našo Glasbeno šolo Lartko, ki nas neprenehoma razveseljuje s prisrčnostjo in kakovostjo svojih mladih glasbenih talentov. Predvsem pa želim, da bi novi občinski svet delal dobro za krajane in kraj, in menim, da so delo tako tudi že zastavili.

Miro Štebe

Tomaž Dane – gasilstvo mu je bilo položeno že v zibelko

Srebrna plaketa za pomoč soobčanom in več kot 30-letno delovanje v Gasilskem društvu Trzin

Tomaž Dane, namestnik poveljnika PGD Trzin, po poklicu strojni mehanik, je pristni domačin – »stari Trzinc«. Že njegov stari oče in oče sta bila v našem kraju prostovoljna gasilca. »To gre pri nas iz roda v rod,« pravi Tomaž. Tako je že kot otrok spoznaval gasilsko življenje in delo, in sledil je njunim stopinjam. »Priden, delaven fant je. Zelo rad pomaga,« pravi njegova mama. Po zaključku služenja vojaškega roka se ni mogel vrniti v propadlo podjetje, zato se je sprva začasno zaposlil kot pek piškotov. Blažen med ženami, kot pravi, je pekel dolgih sedem let. Potem pa ga je pot zanesla v Črnuče, kjer dela še danes. Sicer je kratkobeseden mož, ko se je treba predstaviti, a ko pogovor nanese na gasilstvo in delo z otroki, se razgovori.

Radi pomagate ljudem v stiski?
Da, seveda, drugače ne bi bil prostovoljni gasilec. To je moje poslanstvo. Pomagam, če se le da.

Ste namestnik poveljnika PGD Trzin. Kaj to pomeni?
Ko poveljnika ni, prevzamem njegovo nalogo pri intervencijah, pri vodenju operativnih nalog.

V katerih primerih vas pokličejo na intervencijo?
Poleg gašenja požarov, posredovanja pri prometnih in naravnih nesrečah nas pokličejo tudi za reševanje mačkov z dreves, odstranjevanje gnezd sršenov in osirjev izpod streh, za podiranje dreves, k iskanju pogrešanih in podobno. Nazadnje smo pomagali občanu, ki se je zaklenil iz stanovanja. Vedno smo v pripravljenosti.

Torej mora gasilec znati veliko stvari?
Tako je, pravi gasilec je univerzalec. Biti mora tudi bolničar, potapljač, delati mora z motorno žago in še kaj. Obiskujemo tečaje, ki jih organizira gasilska zveza, in se stalno izobražujemo in dopolnjujemo svoje znanje.

Koliko se vas po navadi odzove na klic na pomoč?
Operativnih članov je 30, tako da nas je vedno dovolj na razpolago. Povprečno se nas vsakič zbere vsaj sedem. Za intervencijo moramo biti vsaj trije, strojnik voznik in dva napadalca. Torej nekdo, ki vozi in skrbi za opremo vozila, ter dva, ki gasita. Vsak natančno ve, kakšna je njegova naloga. Vodja intervencije je poveljnik, če njega ni, pa tisti z najvišjim činom. Jaz imam čin nižjega gasilskega častnika 2. stopnje.

Koliko je posredovanj v primerjavi s prejšnjimi leti?
Letos je dokaj mirno leto. Upam, da se bo tako nadaljevalo. Lani je bilo intervencij več.

Na Florijanovem sejmu ste prevzeli novo gasilsko vozilo. Ste ga že preizkusili?
To vozilo 24/50 – prva številka kaže na moč črpalke vode, druga pa moč motorja, je samo podpora prvemu vozilu. To je cisterna, ki ima v rezervoarju 5.500 litrov vode. Skupaj imamo zdaj tri vozila. Poleg tega še tovornjak MAN 16/25 in gasilski kombi. Tega uporabljamo največkrat.

Aktivirajo vas lahko kadarkoli in kjerkoli ste. Kako na to gledajo v podjetju, kjer ste zaposleni?
Do sedaj težav še nisem imel. So zelo razumevajoči. Če je kaj večjega, lahko grem kadarkoli. Če je pa kaj manjšega, nas je pa toliko, da gre pomagat tisti, ki to najlažje stori.

Več kot 30 let ste že prostovoljni gasilec. V društvu skrbite za mlade člane, za nove prostovoljne gasilce. Kaj počnete z otroki?
Pred nekaj leti sta me Mateja in Bine pregovorila, da sem po 15 letih ponovno začel delati z otroki. S pomočjo petih mentorjev jih tako učim vezanja vozlov, delamo z vedrovko, spoznavamo orodja, opremo in prvo pomoč. Naučili smo jih tudi, kako pravilno pogasimo požar v kuhinji, in jim pokazali, kaj se zgodi, če to storimo nepravilno. Včlanjenih imamo 35 otrok, starih osem, devet let, a le polovica jih redno obiskuje naša srečanja. Rad imam otroke in rad delam z njimi. Je pa to velika odgovornost.

Z njimi hodite tudi na razna tekmovanja.
Da, nazadnje smo se udeležili orientacijskega tekmovanja v Pečah pri Moravčah, kamor so prišle skupine okoliških gasilskih zvez. Otroci so v roke dobili kompas in zemljevid in so se morali orientirati od točke do točke. Tam so jih čakale razne naloge: zbijanje tarče z vedrovko, vezanje vozlov, poznavanje topografskih znakov in vaje s kompasom. Tja smo šli prvič, med 126 ekipami so naši otroci dosegli zelo dobre rezultate. Ena skupina je bila šesta, druga je bila na 8. mestu, pionirke so bile devete.

Na kakšen način se sprostite po napornih nalogah na intervencijah in po službi? Imate kakšne hobije?
Posebnih hobijev nimam. Zadnjič sem šel po dolgem času na nogomet. Drugače pa se veliko družimo s prijatelji in kolegi gasilci, večkrat se odpravimo skupaj v hribe. Vsako leto gremo nekajkrat na Veliko planino, na Blegoš. Še največkrat pa zavijemo na Dobeno. Poleg tega se zelo rad družim z njihovimi otroki, uživam z njimi. (Njegova mama doda, da otroci čutijo, kdo jih ima rad.)

Že leta 2000 ste dobili občinsko priznanje, takrat bronasto, zdaj pa še srebrno. V vaši zbirki se najde še nekaj drugih nagrad. Katera priznanja so vam najljubša in zakaj?
Zbral sem jih že precej in vsa so mi enako pomembna. Nobenega ne bi mogel izpostaviti. Sem vesel in ponosen, da lahko komu pomagam na kakršenkoli način.

Z gasilskim pozdravom: NA POMOČ! prihiti Tomaž pomagat občanom v vsaki situaciji. Da bi le bilo več takih preprostih, srčnih ljudi, ki bi bili pripravljeni nesebično pomagat sočloveku v stiski, ne ozirajoč se na lastno varnost.

Tanja Jankovič

Majda Šilar – slikanje je moja ljubezen

Bronasta plaketa za aktivno delovanje v Turističnem društvu Kanja Trzin in likovno dejavnost

Rojena Primorka je svoja šolska leta preživela v bližini Postojne, kamor so se preselili z male vasice pod Vremščico. Ko je spoznala fanta, bodočega moža, sta se skupaj odpravila v Ljubljano, potem pa z otrokoma v Trzin. Včasih so bili ljudje zaposleni celo življenje v enem podjetju, tako tudi ona. Kot komercialistka za domačo in zunanjo trgovino je veliko potovala in zavzeto izpolnjevala svoje naloge. Pravi, da ji je bila komerciala pisana na kožo, kljub temu da se je morala v pretežno moški družbi vseskozi dokazovati. Njene prijateljice pravijo, da je pridna, delovna in odgovorno izpolni zadane naloge. Zgovorna, dinamična gospa je z vsem srcem predana slikarstvu, ki jo izpopolnjuje. Na stenah v njenem domu visi veliko njenih del različnih tehnik, od akvarelov, pastelov, akrila in zdaj tudi kubizma. Slikana je z eno od svojih najljubših.

Kdaj ste se aktivno vključili v društveno življenje v Trzinu?
Ko sem bila še v službi, ni bilo časa, saj sem bila veliko na poti, otroka sta bila še majhna, tudi hišo smo zidali. Ko sem se upokojila, sem se pridružila Turističnemu društvu. Takrat sem tudi naredila izpit za turističnega vodnika. Tečaj je organiziral TIC Kamnik. Izpiti so bili zahtevni in dobro pripravljeni, saj so nas poučili o zgodovini, arheologiji, etnografiji, geografiji in turistično-gostinski ponudbi kamniško-domžalskega področja. Nekaj časa sem tako vodila različne skupine po Kamniku in v Jablah. Vsako leto sem v Jable vodila skupine šolarjev, mlajših in starejših, ter najstarejše otroke iz vrtca. Ni enostavno, a uživam pri tem. Pri TD se vedno kaj dogaja, veliko imamo prireditev, tako da je vedno pestro in delovno.

Kje vse sodelujete oziroma s čim vse se ukvarjate?
Vsak dan imam kakšno obveznost, le konec tedna in ob ponedeljkih sem resnično prosta. Vsako jutro hodiva z možem k telovadbi v športni park. Ob torkih sem dežurna v CIH, popoldne imam vezenje, zvečer korektivno telovadbo v vrtcu. Pri vezenju delamo v rišelje tehniki in v dobri družbi nam čas hitro mine. Sreda je moj slikarski dan. Najprej ljubiteljsko slikamo v Jefačnikovi domačiji, popoldne pa sem v Radomljah, v likovnem društvu Senožeti. Tam pa je zelo resno delo. Četrtek je dan za nemščino, v petek so na vrsti plesne vaje v mladinskem centru, kjer se učimo standardne in latinskoameriške plese. To je za moja leta kar naporno, a se ne dam. Sem tudi v uredniškem odboru in pišem za Odsev. Poleg tega pripravljam in vodim slikarsko sekcijo pri vsakoletnih delavnicah v Jablah. Takrat se iz okoliških društev zberemo slikarji, rezbarji in vezilje. Slikarji zadnja leta slikamo po trenutnem navdihu, ker se je v minulih letih nabralo že veliko platen z grajskimi motivi. Na delavnice vabimo tudi otroke, a je odziv bolj slab.

Vaša velika ljubezen je slikanje. Povejte nam kaj o tem.
Sem članica Likovnega društva Senožeti, ki ga vodi akademski slikar Zalaznik. Pred štirimi leti sem prišla med same take, ki slikajo že več kot 10 let. A nekako jim sledim. Poleg slikanja se učimo raznih tehnik in drugih zakonitosti v slikarstvu, na strokovnih ekskurzijah pa obiskujemo razstave in spoznavamo umetnostno zgodovino. Najprej smo začeli slikati z akrili, nato v akvarel in pastelni tehniki. Zelo se mi je priljubil pastel. To je dokaj zahtevna tehnika, kjer rišeš s kredo, potem pa linije mehčaš s prstom. Slika tako dobi mehkobo. Letos se ukvarjamo s kubizmom, ki sem ga proti pričakovanju vzljubila, saj nas je mentor po korakih pripeljal do končne faze. To mi predstavlja nov izziv, in upam, da bom tudi tu napredovala.

Pred leti ste vodili tudi ustvarjalne delavnice za otroke.
Otroke imam zelo rada. Pred leti sem z veseljem samostojno vodila kreativne ustvarjalne delavnice za njih. Tudi po 12 otrok sem imela v skupini, in je bilo kar pestro. Skupaj smo ustvarili čudovite izdelke. Nekateri starši so se čudili, da njihovi otroci sploh ustvarjajo. Doma jih to ni zanimalo. Razložila sem jim, da sem se spustila na njihov nivo in se jim posvetila, vsakemu posebej. Še posebej takrat, ko se jim je kaj zatikalo. Pokazala sem jim, kako naj nadaljujejo, da so bili na koncu zadovoljni s svojim izdelkom. Radi so hodili k meni.

Dejavni pa ste bili tudi na letošnjem Florjanovem sejmu. Kakšno nalogo ste imeli?
Zadolžena sem bila za postavitev naše turistične stojnice in za cvetlične aranžmaje. Poleg tega sem imela na skrbi potico in pecivo, ki smo ga spekle trzinske gospodinje, ter pripravo in izvedbo otroške igre »Iskanje Hribarjevega cekina«.

Upokojenci pregovorno nimate časa. Kako preživljate prosti čas takrat, ko se zgodi, da nimate nobenih obveznosti?
Poleg slikanja je moja ljubezen vrtnarjenje. Uživam pri delu na vrtu in z rožami. Tudi kuham in pečem rada. Zbiram tradicionalne stare recepte in jih skušam posodobiti, recimo, da potica ni preveč sladka ali mastna. Poleti pa je moj element voda. Obožujem morje, tudi v toplice se z možem odpraviva; v take z bolj hladno vodo, ki mi bolj ustreza. Za vikende se s prijatelji odpraviva na sprehod ali krajši izlet po okoliških krajih. Rada potujeva tudi v bolj oddaljene kraje, seveda organizirano, z agencijo, ker v mlajših letih nisva imela te možnosti.

Kako ste se vživeli v Trzin in življenje v njem?
Tukaj živim že 35 let. Ne čutim nobene razlike med domačini in nami, priseljenci. Morda je bilo sprva res bolj spalno naselje, a ko sem se vključila v turistično društvo, smo se počasi integrirali. Moja zdaj že odrasla hči mi je nekoč rekla, da smo si izbrali lep kraj za življenje. Z vsemi sosedi imamo dobre odnose. Tudi v društvu se dobro razumemo, čeprav je včasih težko, pa vseeno dobro speljemo razne prireditve.

Letos ste dobili občinsko priznanje za likovno ustvarjanje in delovanje v TD. Kaj vam pomeni to priznanje?
Ko sem izvedela, sem bila zelo presenečena, saj v društvu delamo vsi. Po drugi strani pa sem ponosna na vsa ta leta delovanja, v katerem sem doživela in spoznala veliko lepih stvari, ljudi in tudi kraj sam. Še naprej se bom trudila in delovala po svojih najboljših močeh.

Majdina velika želja je, da bi imela več časa za slikanje, saj ji umetniška žilica ne da miru, le časa ji zmanjkuje. A trenutno se posveča bolj likovnemu izobraževanju in slikanju po določenih smernicah. Zelo rada potuje in se druži s prijatelji. Kar nekaj dežel je, ki bi jih rada z možem obiskala. Predvsem ju mikajo severne dežele. Kdo pravi, da se z upokojitvijo vse neha? Veliko ljudi takrat šele polno zaživi in začne uresničevati svoje sanje, tako kot Majda Šilar.

Tanja Jankovič

Na obisku v Nazarjah

V četrtek, 16. aprila, smo se člani DU Žerjavčki odpravili v Nazarje. Izlet sta pripravili in vodili vodnici Barbara in Špela iz Muzeja lesarstva Nazarje. Ob prihodu so nam kmečke žene pripravile domače jedi in pijačo pod starim kozolcem, na katerem je tudi razstava kmečkih orodij in izdelkov, ki jih kmečke žene in možje naredijo največkrat pozimi, ko ni drugih opravil. Nato smo se odpravili na hribček, kjer stoji samostan frančiškanov. Pater Damjan je opisal zgodovino samostana in predstavil življenje v njem. Pokazal nam je tudi staro knjižnico, v kateri je kar precej zelo starih in dragocenih knjig.

Od tam smo se napotili v muzej lesarstva, kjer je nazorno prikazano, kakšen les obstaja po teži in uporabnosti. Nazorno je prikazano tudi sekanje in spravilo lesa nekoč pa vse do danes. Na koncu nam je vodička predstavila še nekaj zanimivih miselnih ugank in izdelkov iz lesa, ki smo jih lahko tudi kupili.

Razstavo smo si z zanimanjem ogledovali, čas je hitro minil in treba je bilo oditi na obljubljeno grajsko kosilo. To ni bilo klasično kosilo, temveč je potekalo po starih običajih, tako da smo se ob njem zabavali in seveda do sitega najedli.

Na koncu smo želeli vedeti, kako je v Logarski dolini spomladi. Odpeljali smo se tja in ugotovili, da je snega tudi v dolini še veliko. Žal nismo mogli popiti kavice, ker je bila gostilna zaprta, saj so jo pripravljali za visok obisk predsednikov treh držav naslednjega dne.

S tem smo se hitro sprijaznili, na poti proti domu pa smo se ustavili na Kranjskem Raku in tam popili kavico.

Na avtobusu smo si bili enotni, da nam je bilo lepo in bomo še šli na podobne izlete in druženja.

Zoran

Predstavili smo se v Ljubljani in Volčjem Potoku

28. aprila je bilo zelo veselo v Ljubljani, na Krekovem trgu, pred osrednim turističnoinformativnim centrom, kjer smo člani TD Kanja, še zlasti pa rokodelci, folklorniki in naše gospodinje številnim Ljubljančanom, turistom in drugim mimoidočim predstavili našo občino, njene znamenitosti in v ospredje postavili našega rojaka Ivana Hribarja, ki nas tesno povezuje z Ljubljano.

Odzvali smo se tudi povabilu Razvojnega centra Srca Slovenije in 3. maja med spomladansko razstavo v Volčjem Potoku predstavili turistično ponudbo Trzina. Izredno lepo urejen razstavni prostor so zapolnili predvsem rokodelci, glasbeniki in drugi turistični delavci, ki so z domačo kulinariko vabili v svoje kraje. Številni obiskovalci razstave tulipanov so se ustavljali tudi pri trzinskem paviljonu, kamor so jih seveda vabili rezbarji, vezilje in neutrudna harmonika. Zanimali so se za turistično ponudbo našega kraja in številne že tradicionalne prireditve, ki so kar dobro poznane.

Jožica Valenčak

NAPOVEDNIK TURISTIČNEGA DRUŠTVA - MAJ/JUNIJ:

29. maj zbor 8.00 na Kidričevi ob zaklonišču	**Akcija odstran. invazivk**	**OT, TD in PD**
6. junij zbor ob 8.00 pred OŠ	**Pohod po mejah občine Trzin**	**TD Kanja**
7. junij 10.00 do 18.00 Grad Jable	**Rokodelska delavnica in razstava**	**TD Kanja**
9. junij 20.00 DMR	**Potopisno predavanje Osmani**	**TD Kanja**
3. julij igrišče pri OŠ	**Mednarodni folklorni festival**	**TD Kanja**

Tek Petra Levca vse bolj priljubljen

Športno društvo Trzin je v soboto, 25. aprila, pripravilo že 17. Tek Petra Levca. Kot je že v navadi, so najprej tekmovali predšolski in šolski otroci ter tudi družine. Otroci in starši, ki so skupaj pretekli družinski kilometer, so za svoj podvig dobili medalje s simpatičnimi nagradami. Starejšim tekačem, ki so prišli na vrsto kasneje, so organizatorji pripravili dve progi, krajšo, dolgo 5 km, in daljšo desetkilometrsko. Tekači so svoje moči merili v ženski in moški kategoriji ter v več starostnih skupinah, že četrtič zapored pa so se v sklopu tekmovanja pomerili tudi tekači s kužki. Udeležba je bila spet zelo dobra in kaže, da prireditev Tek Petra Levca postaja zaradi dobre organizacije med tekači vse bolj priljubljena, tekači na tek radi prihajajo tudi zaradi ravno prav zahtevne proge ter zato, ker je tek ob začetku tekaške sezone lahko nekakšen preizkus pripravljenosti posameznih tekmovalcev. Proge so tudi tokrat usmerili bolj proti Mengšu, saj so tako na krajši kot na daljši tekači najprej tekli proti Jablam, tam pa sta se progi ločili. Krajša je bila speljana proti Ongru in se je potem vračala na izhodišče, daljša pa je tekače najprej vodila na Dobeno, od tam pa po grebenski poti, ki pelje od Rašice proti Gobavici, proti mengeškemu ribniku in od tam nazaj proti Trzinu. Med moškimi je na 5 km dolgi progi zmagal Anej Kmetič, med ženskami pa Nuša Schumet. Na 10-kilometrski progi sta bila najboljša Ivan Hrastovec, ki je postavil tudi rekord proge, in Tina Čačilo med ženskami. Pri teku s kužki sta bila zmagovalca Žan Žepic in Nuša Schumet. Nagrade sta najboljšim podeljevala župan in podžupan Občine Trzin Peter Ložar in Rado Gladek, da je prireditev lepo uspela, pa so poleg članov športnega društva poskrbeli tudi gasilci, ki so skrbeli za zapore cest, ter nekateri člani turističnega društva, ki so se še zlasti ukvarjali z otroki. Igralni kotiček je bil ves čas poln.

Organizatorji so poskrbeli tudi za pester zabavni program, tako da se je tekmovanje na koncu prelevilo v prijeten družaben dogodek, ki mu je poseben ton dal tudi nastop glasbene skupine D´Plagiators. Tako tekmovalci kot organizatorji so na koncu soglasno ugotavljali, da je tek v celoti zelo lepo uspel. Slišati je bilo cel kup pohval. Tekači so bili zadovoljni s progo in navdušeni nad zaključkom, o čemer priča tudi komentar tekača iz Avstrije Thomasa Hriberniga, ki je organizatorjem poslal zahvalo: »Dear Organisator, Team ! Thank you for arangin this very nice event! Big fun before, during, and after the competition. Also thnx to all the athletes we met. I had a perfect day.....because of you! Greetings from Austria! – Dragi organizatorji! Hvala, da ste pripravili tako prijeten dogodek. Bilo je enkratno pred, med in po tekmovanju. Zahvala tudi vsem tekačem, s katerimi sem se srečal. Imel sem čudovit dan ... zaradi vas! Pozdrav iz Avstrije!«

Nekateri starejši Trzinci so ugotavljali, da tek Petra Levca vse bolj pridobiva na ugledu in bo verjetno kmalu dosegel udeležbo in odmevnost, kakršno je dosegal nekdanji trzinski Tek NOB, boljši poznavalci pa menijo, da obeh tekov niti ni mogoče primerjati, saj potekata v povsem različnih pogojih in časih. Kakor koli že, o letošnjem Teku Petra Levca lahko pišemo le v presežnikih.

Miro Štebe

17. tek Petra Levca TRZIN so omogočili:
ŠPORTNO DRUŠTVO TRZIN
TRZIN
PIZZERIA ŠPAGETERIJA Olivia
7 DAYS
MULE BAR
GOLDNUTRITION www.goldnutrition.si
SCHNEEKOPPE
saucony
Tovarna Organika
MERITINTERNATIONAL
Formalwood
inari
arbo
triglav
PASJI PIŠKOTKI
Mr. Pet
Coca-Cola
WEMIX
Mirabell
SIGMA COATINGS
NAREDI - Filip Slana s.p.
STUDIO NIA
KOZMETIKA IN SAVNA ŽIVA KOŠAK S.P.

Sejem, vreden obiska

Letošnji Florjanov sejem, ki je že po običaju v svoje dogajanje vključil tudi praznovanje Florjanove nedelje, je bil deležen številnih pohval in je gotovo najbolj množična prireditev, ki so jo doslej pripravila trzinska društva. Organizatorji, člani Turističnega društva Kanja Trzin, so se z organizacijo sejma začeli ukvarjati tako rekoč že lani, po zaključku 15. sejma, nekateri pa so v večji meri pridno delali pri pripravah že skoraj pol leta pred začetkom prireditve. Tudi letos so sejem pripravili na šolskem športnem igrišču in v okolici osnovne šole, kar se je že lansko leto izkazalo za dobro izbiro. V sejemsko dogajanje so organizatorji tudi tokrat pritegnili celo vrsto trzinskih društev, tako da se je na sejmu ves čas nekaj dogajalo in je res vsak našel vsaj nekaj po svojem okusu.

Sejem se je pravzaprav začel že v petek, 8. maja, z nastopom skupine Mambo Kings. Priljubljeni ansambel je pritegnil precej obiskovalcev, veliko, predvsem Trzincev, pa jih je bilo slabe volje in so se obračali, ko so izvedeli, da je treba plačati vstopnino. Ta ni bila tako visoka, vseeno pa so nekateri raje poslušali koncert za ograjo ali pa celo na balkonih sosednjih hiš – še zlasti v soseski T3. Vseeno so organizatorji prodali preko 650 vstopnic, kar jim je krilo del stroškov, ki so jih imeli s pripravo sejma. Ocenjujejo pa, da je bilo na koncertu vsaj 800 obiskovalcev.

Naslednje jutro so delovne skupine začele postavljati stojnice za sejem. Mengeška že utečena skupina jih je postavila večino, manjši del stojnic pa so postavljali Trzinci. Bilo jih je presenetljivo malo, še zlasti smo pogrešali »stare« Trzince, med tistimi, ki so prišli, pa jih je bilo nekaj še precej »utrujenih« od prejšnjega večera. Ko so postavljali trzinske stojnice, so ugotavljali, da jih je kar nekaj v slabem stanju, in da bi bilo dobro, če bi zadolžili koga, podobno, kot naj bi to imeli v Mengšu, da bi redno skrbel za stojnice in za njihovo uporabnost. Že zgodaj so na prizorišče začeli prihajati stojničarji, ki so razstavljali svoje blago. Organizatorji so poskrbeli, da so na stojnicah imeli prednost predstavniki turističnih društev in organizacij našega območja, rokodelci in razstavljavci umetne obrti. Na 60 stojnicah pa je bilo mogoče najti še marsikaj drugega, še celo robo iz Kitajske. V času sejma so potekale številne obsejemske dejavnosti, ki jih je napovedoval in včasih tudi vodil že stari znanec trzinskih sejmov in drugih prireditev Franci Peternel. Nastopali so najrazličnejši glasbeniki, pevci, plesalci, otroci, upokojenci. Predstavili so se predstavniki različnih trzinskih društev, nastopali pa so tudi gostje iz drugih krajev. V soboto je po odprtju sejma v programu sodeloval Mešani pevski zbor DU Žerjavčki, nastopili so tudi najmlajši iz vrtca in osnovnošolci. Športno društvo je nato pripravilo zanimivo otroško olimpijado, ki je pritegnila številne gledalce. Zanimivo pa je, da se je prireditveni prostor spraznil, ko so otroci nehali nastopati. To je slaba navada trzinskih staršev, ki običajno po nastopu svojega otroka skupaj z njim zapustijo prizorišče. To se dogaja tudi pri drugih trzinskih prireditvah.

Sejem in sejemski prostor pa je bil odprt in živahen. Ljudje so prihajali in odhajali, in kmalu so obiskovalce pritegnile druge zanimive stvari. Planinci so vabili k preizkušanju plezalskih sposobnosti na umetni steni, ki so jo postavili, člani DPM so za otroke pripravili različne delavnice in bolšji sejem, v telovadnici osnovne šole je potekalo državno prvenstvo karateistov, na asfaltnem igrišču pa so svoje sposobnosti prikazale kotalkarice kotalkarskega kluba Pirueta, mladi so se poskušali z bordanjem in akrobatskimi kolesi, med stojnicami so svoje spretnosti prikazovali rezbarji, vezilje in še zlasti gospodinje. Predstavnice TD Kanja so ves čas obiskovalce vabile k pokušini trzinskih klobas in drugih dobrot, ob tem pa so jih seznanjale tudi s turističnimi zanimivostmi našega kraja in dogodki, ki jih v Trzinu ni malo. Obiskovalci so

najrazličnejše dobrote lahko poskušali tudi pri drugih stojnicah. Še zlasti pri tistih, ki so predstavljale ponudbo turističnih kmetij.

Višek sobotnega dne je bil prikaz potice velikanke, ki je bila letos za 10 cm daljša kot lanska. Potica je nekakšen simbol trzinske kulinarike. Organizatorji so napovedovali tudi kranjsko klobaso velikanko, vendar je letos mesarjem ni uspelo splesti. Na prizorišče so pripeljali le 16 kg kranjskih trzinskih klobas. Člani mlade folklorne skupine Trzinka so potico najprej v slavnostnem sprevodu ob spremljavi glasbe rogistov ponesli po stadionu, potem pa so jo razrezali in delili med obiskovalce. Prvi košček je odrezal župan Peter Ložar. Povpraševanje po res dobri potici je bilo veliko, in kaj kmalu je pošla. Še ravno pravi čas, preden se je silovito razbesnela dežna ploha. Obiskovalci so ta čas že ušli pod varno streho prireditvenega šotora, kjer so lahko spremljali nastop mladih glasbenikov Glasbene šole Lartko. Nekaj manj sreče so imeli nekateri stojničarji, ki niso dovolj hitro pospravili svojega razstavljenega blaga. K sreči kaj hujšega ni bilo, program pa so tistega dne zaključili Ognjeni muzikanti in Kvatropirci.

Nedelja se je začela v znamenju gasilcev, čeprav je na sejemskem prostoru tudi tega dne potekala »običajna« sejemska dejavnost. Gasilci so najprej v spremstvu svojih prijateljev iz drugih gasilskih društev, godbe na pihala iz Mengša in narodnih noš odkorakali h gasilski maši v trzinsko cerkev, nato pa so na sejemskem prizorišču gasilcem, potem ko je novi avtomobil blagoslovil trzinski župnik Boštjan Guček, slavnostno predali ključe novega gasilskega vozila. V programu so nato nastopili mengeški godbeniki in narodne noše, na odru so se predstavili tudi folklorniki drugih folklornih skupin. Otroke je posebej navdušil čarovnik, ves čas pa je bilo tudi dosti najrazličnejše glasbe. V vmesnem času so orientacisti pripravili tekmovanje v precizni orientaciji, kvartopirci so se poskusili v igranju taroka, svoje spretnosti so prikazovali pripadniki Civilne zaščite in mladi študentje medicine.

Veliko pozornosti so nato pritegnili ljubitelji starodobnih avtomobilov, ki so pripravili najkrajšo predstavitev oldtimerjev. Stari jekleni konjički so bili res prava paša za oči, marsikomu so zbudili nekaj nostalgije po nekdanjih vožnjah s takimi avtomobili.

Na sejmu in ob sejmu se je letos res veliko dogajalo, tako da je skoraj vsak lahko našel kaj po svojem okusu. Za gostinsko ponudbo so ves čas zelo požrtovalno in pridno skrbeli predstavniki gostilne Narobe. Nekaj nejevolje so vnesli le inšpektorji, ki so prišli na sejem in nadzorovali obratovalni čas, izdajanje računov in druge nepravilnosti. Nekaj stojničarjev, med drugim tudi Kitajci, so morali plačati kar visoke kazni. Verjetno takšno posredovanje inšpektorjev le ni bilo potrebno, na vse skupaj je vrglo kanček slabe volje. Ampak sejem je bil živ in tudi take neprijetnosti so hitro poniknile med zanimivostmi in veselimi dogodivščinami na sejemskem prostoru.

Miro Štebe

Nova pridobitev za gasilce in Trzin

Za kratko predstavitev novega gasilskega vozila smo poprosili poveljnika trzinskega prostovoljnega gasilskega društva Marka Kajfeža, poklicnega gasilca in magistra tehniške varnosti.

Novi avto GVC 24/50 smo pridobili za podporo našemu »staremu« napadalnemu vozilu 16/25. Za nas pomeni veliko tehnično pridobitev, saj med drugim na prizorišče požara lahko pripelje precej

večjo količino vode kot s starim avtom. Ima namreč cisterno za 5.500 l vode in omogoča pretok 2.400 l vode na minuto, kar je za nas izjemna izboljšava in pridobitev. Na strehi ima vgrajen vodni top, kar nam bo omogočalo večjo uspešnost gašenja pri zahtevnejših požarih, kot recimo pri gašenju požara v plinarni, na bencinski črpalki ali pri nekaterih večjih objektih v industrijski coni. Zelo pomembno je tudi, da ima pogon na vsa štiri kolesa, saj je skoraj polovica naše občine prekrita z gozdom, tako bomo zdaj lahko prišli kar najbližje površinam, kjer bi divjali požari. V kabini so vgrajeni tudi dihalni aparati, tako da se člani ekipe že med vožnjo lahko opremijo z njimi, in ko pridejo na mesto intervencije, lahko takoj začno z reševanjem in ukrepanjem. Novo vozilo je opremljeno še s celo vrsto drugih pripomočkov, ki nam bodo pomagali, da bomo lahko takoj ukrepali ob najrazličnejših nesrečah. Zavedati se moramo, da smo edino gasilsko društvo v občini in da posredujemo ob najrazličnejših nesrečah, ki se lahko zgodijo v Trzinu. Rešujemo ob požarih, tehničnih nesrečah, ob poplavah, če je žled, ob prometnih nesrečah in še drugih nesrečah. Ta avto je zdaj za nas dodatna pomoč in nam daje precej večje možnosti za ukrepanje. Če ne bi imeli vseh pripomočkov, ki jih ima zdaj novo vozilo, bi se verjetno večkrat zgodilo, da bi se, ko bi prišli na kraj dogodka, morali obrniti in se peljati nazaj po ustrezno opremo, zdaj pa v večini primerov lahko takoj posredujemo. V takih primerih čas igra zelo pomembno vlogo, tako da verjamem, da bomo zdaj lahko precej uspešnejši, kot pa smo bili doslej.

Koliko gasilcev se bo lahko na kraj nesreče pripeljalo z novim avtom?
Pri različnih posegih bo še vedno v udarni ekipi stari kombinirani avto, v katerem je prostora za 6 članov posadke in voznika strojnika. V novem vozilu je manj prostora za moštvo. Poleg voznika–tehnika je prostor še za dva gasilca. To je najmanjša možna udarna skupina, ki je v našem sestavu, lahko pa posreduje ob začetnih in tudi že srednje razvitih požarih. V akcijo se bomo zdaj večinoma peljali z dvema avtomobiloma, tako da bo v akciji po 9 gasilcev, lahko pa jim bomo pridružili še moštvo, ki ga bomo pripeljali s kombijem, tako da zdaj lahko na kraj dogodka pripeljemo po 18 ljudi. To pa je že številka, ki nam lahko zagotovi samostojnost in možnost uspeha, saj imamo lahko na terenu kar veliko, zmogljivo enoto. Z njo lahko pokrijemo vse klasične požare – v stanovanjih, gospodarskih poslopjih, kontejnerjih ipd. Če pride do večjih in nevarnejših požarov, seveda lahko še vedno pokličemo tudi gasilce iz Centra požarne varnosti in sosednjih društev, vendar pa lahko rečemo, da smo Trzinci zdaj zelo dobro opremljeni in se ne bojimo nobenih izzivov, še zlasti, ker imamo tudi zelo dobro usposobljeno moštvo. Lahko rečem, da smo kar nad slovenskim povprečjem tako glede opreme kot tudi kakovosti moštva.

Zdaj bo pa že precejšnja gneča v gasilskem domu?
Ja, to pa je rak rana naše občine. Že kar nekaj časa se dogovarjamo o gradnji novega gasilskega doma. Upam, da bomo zdaj res, ne bom rekel prihodnje leto, ampak vsaj v naslednjih dveh letih, prišli do novega gasilskega doma oziroma doma za zaščito in reševanje, kot ga zdaj imenujejo. Nekatere papirje in zemljišča so že pridobili, upamo, da se nam bo kmalu izpolnila tudi ta želja. Krvavo potrebujemo večje površine, ne le za opremo, ampak tudi za taktične vaje in sploh učinkovito delovanje našega moštva.

Brez ljudi tudi pri dobri opremljenosti ne gre!
Res je. Še tako dobra tehnika brez ljudi je brez pomena, ljudje brez ustrezne tehnike so pa nemočni. To gre še vedno z roko v roki. Roboti nas ne morejo še zamenjati in človeški dejavnik je res pomemben. S ponosom pa lahko rečem, da so naši člani tudi po strokovni strani tako usposobljeni, da se nanje Trzinci lahko povsem zanesejo.

Miro Štebe

Vrtec in otroška olimpijada

Športno društvo Trzin je letos v sklopu Florijanovega sejma s pomočjo donatorjev organiziralo zdaj že **16. otroško olimpijado**. Na šolskem igrišču so pripravili športni poligon za številne športne discipline. Otroci vseh skupin **vrtca Žabica** so se oblekli v dobro vidne rumene majice in ob 12. uri se je začel zabaven boj. Po začetnem ogrevalnem krogu na atletski stezi so se navdušeno preizkusili v bolj in manj zahtevnih nalogah. Z vso zavzetostjo in ob podpori staršev so vijugali okrog stožcev, nanje metali obroče, skakali v daljino, poskakovali po polžku, metali na koš, s teniškimi žogicami ciljali v tarčo. Najbolj jih je navduševala disciplina »gasilska brizga«, kjer so z vodnim curkom ciljali plastenko na vrhu stojala. Vsako nalogo posebej so jim prizadevne članice ŠD najprej pokazale, da jim je lažje steklo. Velikih težav pa ni imel nihče. Na koncu je bil zmagovalec prav vsak izmed njih. Za nagrado so dobili sok in leseno medaljo, ki so jo ponosno pokazali staršem.

Tanja Jankovič

Lartkova družina poje in igra

V džungli z učenci GŠ Lartko (foto: TJ)

Obiskovalci v pričakovanju nastopa (foto: TJ)

Na Florijanovem sejmu so na svoj račun prišli tudi ljubitelji glasbe, ki je letos ni bilo malo. Obiskovalci sejma so lahko v soboto ob 18. uri v velikem šotoru, ki je stal na šolskem igrišču, prisluhnili učencem gasbene šole Lartko na koncertu **LARTKOVA družina poje in igra**. Pripravili so ga v sklopu 10-letnice svojega delovanja. Njihovi učenci so skupaj s starši predstavili vsak svojo skrbno pripravljeno glasbeno točko. V uri in pol so gledalce navduševali s priredbami nekaterih filmskih in sodobnih pesmi ter otroškimi, narodno-zabavnimi in klasičnimi skladbami. Zaigrali so znane uspešnice: *The lion king, You're the one that I want, Hit the road Jack, The greatest love of all, All of me, Sweet child o'mine, Barka iz perja* in druge. Pri zaključni točki so sodelovali tudi poslušalci, saj so ob zvokih lajne skupaj z nastopajočimi zapeli slovensko narodno *Odpiraj dekle kamrico*.

Tanja Jankovič

Potica velikanka in klobasa velikanka na Florijanovem sejmu

Letos je Turistično društvo Kanja že drugič na Florijanovem sejmu predstavilo potico velikanko in klobaso velikanko.

Lansko leto je bila potica dolga 5 metrov, letos pa je bila za 10 centimetrov daljša. Glede na zahteven projekt so potico spekli v pekarni Pečjak v treh dolgih modelih. Potico smo vzeli iz modelov in jo previdno postavili na posebej pripravljeno desko, okrašeno z zelenjem in cvetjem. Krajne dele potice smo odrezali in sestavili potico velikanko. Nato smo jo posuli z mletim sladkorjem in velikanka je bila pripravljena za ogled in pokušino. Mlajši člani trzinske folklorne skupine so jo odnesli po prizorišču mimo vseh stojnic; obiskovalci so jo pozdravili z bučnim ploskanjem. Voditelj Franci Peternel je povabil župana Petra Ložarja, da je odrezal in poskusil prvi kos potice. Župan je potico pohvalil ter predal nož Nuši Repše in Klavdiji Tretjak, ki sta del sladke in sočne velikanke razrezali in razdelili med obiskovalce. Razrezana potica je hitro pošla, nekaj pa smo jo morali prihraniti za nedeljske obiskovalce.

Potici velikanki je sledila klobasa velikanka. Lansko leto je bila narejena veriga iz klobas, letos pa je 16 kilogramov trzinskih klobas v stari obnovljeni »cizi« pripeljal kuharski mojster Milan Kuferšin.Tradicionalno že vsa leta trzinsko klobaso ponujamo na stojnici turističnega društva. Da so trzinske klobase res dobre, potrjujejo obiskovalci sejma in stojničarji, saj jih vsako leto več razrežemo in ponudimo. Tako kot za potico je Franci Peternel povabil župana Petra Ložarja, da klobaso simbolično razreže in prvi poskusi. Trzinci smo na svojo mesno specialiteto, trzinsko klobaso, lahko ponosni, saj ustno izročilo pravi, da kranjska klobasa izvira prav iz Trzina. To trditev dokazuje tudi dejstvo, da je bilo v Trzinu mesarstvo dobro razvito, saj je bil skoraj v vsaki drugi hiši mesar, pa tudi mešetarjev in prekupčevalcev s prašiči in živino je bilo veliko.

Majda Šilar

Državno prvenstvo karateistov

V času sejma je v telovadnici osnovne šole potekalo 21. odprto državno prvenstvo Slovenije v karateju za osnovne in srednje šole. Nastopilo je 155 tekmovalcev iz 38 osnovnih in 8 srednjih šol.

Mladi karateisti so tekmovali v katah (borbah z namišljenimi nasprotniki in v borbah jiyu kumite). Najboljši so prejeli diplome in medalje, najboljše šole pa pokale. Prireditev je slovesno odprla ravnateljica trzinske šole Helena Mazi Golob, tekmovalci iz Trzina pa so se spet odrezali dokaj solidno. Na podobnih tekmovanjih so doslej večkrat zmagovali, tokrat pa so osvojili prav tako odlično drugo mesto. Med osnovnimi šolami so zmagali učenci in učenke iz Iga, drugi so bili trzinski osnovnošolci, tretji pa tekmovalci iz OŠ Janka Glazerja-Ruše. Med srednjimi šolami je bila najboljša Gimnazija Šiška pred Zavodom Antona Martina Slomška – Maribor in Srednjo elektro-računalniško šolo Maribor.

Prvenstvo je zgledno pripravil Karate klub Atom iz Domžal.

MŠ

Člani štaba Civilne zaščite Trzin so bili spet aktivni

Člani občinskega štaba CZ smo bili dejavni tudi pretekli mesec. V skladišču na Habatovi ulici, deloma izpraznjenem zaradi Florjanovega sejma, smo prav na prvi sejemski dan poskrbeli za svojevrstno »čistko«. V soboto dopoldne, 9. maja 2015, se je sicer nekoliko okrnjeno vodstvo trzinske CZ skupaj s članico občinske uprave, zadolženo z a to področje, zbralo pred novim večnamenskim objektom pri Čebulovem mostu, kjer ima svoje skladišče tudi občinska CZ. Opravili smo temeljit pregled in popis opreme ter inventarja. Opremo smo razporedili po policah in regalih, nekaj odslužene pa izločili ter odnesli kartonsko embalažo na bližnji ekološki otok.

Na bližnjem ekološkem otoku je nastal zajeten kup kartonske embalaže.

Po uspešno opravljenem delu smo odhiteli na športno igrišče pri OŠ Trzin, kjer se je odvijal Florjanov sejem, in si ogledali še stojnico CZ, kjer je Petra Pavlič, članica štaba CZ za področje prve pomoči, skupaj s kolegi, sicer študenti medicine in člani projekta »Za življenje«, suvereno zastopala ter predstavljala omenjeni projekt Medicinske fakultete kot tudi našo CZ. Za obiskovalce, ki so se ob stojnici vrstili drug za drugim in si z zanimanjem ogledovali pisna gradiva in postopke za oživljanje, je bil še posebej zanimiv defibrilator. Sodelujoči študentje so jim glede na njihovo zanimanje napravo tudi natančneje predstavili. Skupaj so ugotovili, da je to enostavna in varna naprava, ki je zelo pomembna za reševanje življenj. V primeru težav pomaga našemu srcu pri vzpostavitvi normalnega ritma in tudi pri masiranju.

Stojnica CZ na Florijanovem sejmu

Naj ob tem dodamo, da imamo v Trzinu defibrilator na dveh lokacijah, tako da lahko z njima v primeru tovrstnih potreb pokrijemo vse tri dele naselja. Imamo tudi dovolj usposobljenega kadra (reševalcev in operativnih gasilcev), da smo lahko varni in prepričani, da nam bodo priskočili na pomoč, če jo bomo potrebovali.

Vika Kreča in Miha Pavšek, člana OŠCZ občine Trzin

Petek, 29. maj 2015 je dan za AKCIJO odstranjevanja INVAZIVNIH RASTLIN!

Zbor udeležencev: petek, 29. 5. 2015 ob 16. uri pred zakloniščem na Kidričevi ulici /pri avtopralnici/
V primeru dežja bo akcija prestavljena na petek, 5. 6. 2015. Zbor ob isti uri in na isti lokaciji.
Več oz. natančneje pa v obvestilu, ki ga boste prejeli v domače poštne nabiralnike nekaj dni pred akcijo!

Iskanje Hribarjevega cekina

Letos sem na Florijanovem sejmu v nedeljskem programu za otroke pripravila igro Iskanje Hribarjevega cekina.

Zakaj ravno Hribarjev cekin? Naš trzinski rojak Ivan Hribar ni bil samo dober gospodarstvenik, literat, diplomat, ljubljanski župan, ampak je bil tudi priznan bančnik (predstavnik češke banke in soustanovitelj Mestne hranilnice v Ljubljani). Ivan Hribar ni nikoli pozabil svojega rojstnega Trzina, saj se je pod svoja pesniška dela podpisoval s psevdonimom »trzinski«, v svoji prvi knjigi Moji spomini pa je opisal svoje zgodnje otroštvo v Trzinu. Zato se mi je zdelo primerno, da ga tudi otroci skozi igro spoznajo, da vejo, zakaj je v Trzinu Jefačnikova domačija, zakaj smo center Trzina imenovali po njem. V deset rumenih in rdečih vrečk sem poleg majhnih čokoladnih cekinov dala en večji cekin in priložila list, na katerem je bil na kratko predstavljen Ivan Hribar. Vrečke s cekini sem skrila med stojničarje, v novi gasilski avto in pod pult Gostinstva Narobe.

Voditelj programa Franci Peternel me je predstavil in povabil otroke, da pridejo do odra. Razložila sem jim namen in pravila igre iskanja Hribarjevega cekina. Otroci so se neučakano zapodili po prizorišču, da bi čim prej prinesli na oder cekine. Prav tekmovalno so tekali od stojnice do stojnice, spraševali gasilce in natakarje pri Narobetovem pultu.

Prvi najditelj je dokaj hitro našel vrečko s cekini, kmalu sta svoje cekine prinesla še dva, za njima pa še vsi ostali iskalci. Nekaj prerekanja in izvirnih iznajdljivosti so pokazali tekmovalci in dokazali, da bodo uspešni in zviti, tako kot se za »bankirje« in gospodarstvenike spodobi. Po končanem iskanju so prvi trije najditelji dobili za nagrado trzinsko klobaso, drugi pa so se posladkali s cekini.

Na koncu igre sem otrokom na kratko prebrala o Ivanu Hribarju, poudarila, da moramo biti ponosni, da je bil naš rojak in ponosni na naš lepi kraj Trzin.

Majda Šilar

Pismo bralca

Zakaj je moralo umreti petnajst dreves?

Trzin je lep kraj s širokimi čistimi ulicami, urejeno razsvetljavo, prijaznimi ljudmi, spomeniki, poskrbljeno je za otroke, mladino in tudi starejše ljudi. In poleg nas leži eden najlepših ravninskih parkov v okolici Ljubljane. Skoraj raj na zemlji.

V tem lepem kraju leži Reboljeva ulica. Na eni strani meji na vrstne hišice, na drugi pa na vrtove prebivalcev Prešernove ulice. Na koncu ulice je poleg rahlo nevarnega mostička, ki vodi v športni park, nastal majhen gaj v občinski lasti. In o tem gaju in vrtovih prebivalcev Prešernove ulice ob njem bo tekla beseda.

Pred več leti, ko je bil za nami še neurejen travnik, ki smo ga sami čistili in kosili, je dobra soseda ob potočku posadila nekaj smrečic. Drevesa so rasla, se množila, v njih so gnezdili ptički, zjutraj so v prvih sončnih žarkih skozi njih valovile meglice, zvečer pa so nam pošiljale svež zrak s še kako koristnim ozonom. Ko so uredili športni park, so učinkovito dušile včasih premočan hrup. Tudi vršičke smo lahko nabirali in tu in tam pobrali kakšno gobico. Te smreke, petnajst jih je bilo, so bile kot družina. Videl si lahko, z malo domišljije, kdo je oče, mati, strici, tete in kup otrok. Še Cerkev bi se veselila.

Minila so leta in sosedje smo z družino petnajstih smrek živeli v sožitju in zadovoljstvu. Pa na žalost ne vsi. Nekatere je začela motiti višina dreves, čeprav so oddaljena več kot trideset metrov, druge je motilo, da ni več dovolj sonca, saj ga je bilo za deset minut manj, tretji pa so se verjetno bali, da jih bo gozd čez noč prerasel, in so se počutili hudo ogrožane. Pa so rekli: »Tej zaroti gozda je treba narediti konec!« In so pritisnili na trzinskega župana, in so pritiskali tako dolgo in tako vztrajno, da je, čeprav zelo močan, na koncu popustil in odredil odstranitev. Poslal je torej strelski vod, pardon, žagarje, ki so na hitro postrelili, pardon, požagali vseh petnajst smrek.

Pa so bili žagarji tudi dobri. Tistim, ki so jih gostili, so pustili nekaj lesa, da jim pozimi ne bo treba kuriti z ostanki pohištva, saj ta les ob gorenju tako lepo diši.

Toda glej ga zlomka, na oni strani potoka stojijo še višja drevesa, ki prav tako zakrivajo sonce in prav tako lahko padejo na ubogega občana ali še huje na njegov vrt. Rešitev je karseda preprosta: »Podreti tudi njih!« In tako naprej vse do industrijske cone. Na

goličavi pa bomo zgradili visoke hiše, kar nebotičnike, take, ki ne mečejo senc, proizvajajo kisik in ozon in gostijo ptičke in druge gozdne živali. Pa še to: metodo, kjer se uležeš pod drevo, se slikaš in nato zahtevaš od župana, da ga podre, ker bi lahko ob neurju padlo nate, bi bilo potrebno patentirati, če že ne uzakoniti.

Družine dreves ni več. Podreti so jih pomagali ljudje, ki so jih v šoli učili, kako koristna je narava za ljudi, in prav gotovo poznajo rek, da je človek popoln, ko rodi otroke, posadi drevo in napiše knjigo. O, saj otroke rojevamo in tudi pesmi pišemo!

Družine dreves ni več. Ostalo je petnajst štorov, za tri metre se je odprl razgled, zdaj lahko vidim stebričke kabelske napeljave in kompostni zabojnik. Slišim, da bodo na ogoleli površini posadili grmičevje, po možnosti tujerodno, takšno, ki po navadi zelo »koristi« razvoju alergij. Po moje bi morali na tem mestu postaviti spomenik. Pa ne umrlim drevesom, ampak bogastvu, ki ga je med ljudmi največ – ČLOVEŠKI NEUMNOSTI.

Miran Šinigoj

Planinske novičke

»Win-win« strategija na Krvavcu obrodila sadove

Konec maja se bo za trzinske markaciste zaključilo neko posebno obdobje. Že daljnega 13. julija 2007 je naš markacist pri pregledu markirane poti, za katero skrbi naše PD, pod traso gondole na Krvavec ugotovil, da so si neznani ljubitelji kolesarskih spustov prisvojili planinsko pot, naredili na njej celo skakalnice ... Potem se do leta 2011 ni zgodilo nič, saj nihče ni vedel, kako bi pristopili k rešitvi problema.

Zagon reševanju problema je naredilo odprto pismo g. Žvoklja konec avgusta 2011, ki so ga objavili številni mediji. V njem je za nastalo (beri: za pohodnike nevarno) situacijo okrivil kolesarje (Zakon o planinskih pešpoteh jasno pravi, da je kolesarjenje po označenih planinskih poteh prepovedano, in se kaznuje. Vendar tu ni nikogar, ki bi ta zakon uveljavljal v praksi, v primeru nesreče pa vsekakor pride v veljavo.), RTC Krvavec (ker posredno sodeluje pri tem s prodajo namenskih gondolskih kart za te kolesarje in jih ne opozarja, da je vožnja s kolesi po tej poti prepovedana.) in PD Onger Trzin (ker naj bi nepravilno in nepopolno postavili opozorilne table.). Naj zapišem, da je PD Onger Trzin postavilo table z opozorilom na možnost naleta gorskih kolesarjev, a so se table tudi uničevale (in jih torej včasih res ni bilo).

Sredi aprila 2012 so se končno začeli pogovori med zainteresiranimi kolesarji ter RTC Krvavec, PZS in PD Onger Trzin. Sledili so terenski ogledi ... Potem pa papirologija (treba je bilo pridobiti dovoljenja lastnikov parcel) ...

Kolesarji so svojo progo uredili tako, da je uporabna za širši krog gorskih kolesarjev, z obvoznimi potmi, serpentinami in bandami preko strmih delov. Na nekaterih mestih, kjer se poti preveč približata, so poti ločili fizično, z lesenimi ograjami. Kolesarske linije bodo označene in markirane, vožnja zunaj tega območja pa ne bo dovoljena.

Trzinski planinci smo morali poskrbeti za nekaj novih kovinskih drogov, nove table ... Stroški so precejšnji, opravljenih je bilo mnogo prostovoljnih ur, a ob misli, da gre za rešitev dolgoletnega problema v obojestransko korist, nas vse skupaj preveva prav prijeten občutek. S strpnim dogovorom se da razrešiti še tako velike probleme. Pot (kolesarska, prav tako tudi planinska) bo predana svojemu namenu konec maja.

4. tekma Zahodne lige 2015 v Kamniku

Nova balvanska stena Plezalnega kluba Kamnik (balvanski plezalni center v Kamniku stoji v prostorih nekdanjega Alprema) je v soboto, 18. aprila, gostila mlade športne plezalce in plezalke, ki tekmujejo v Zahodni ligi. Tekme se je udeležilo 268 plezalcev iz več kot 20 plezalnih klubov.

Naše »barve« so zastopali: V kategoriji »starejši cicibani« je Andraž Dornik Šelb zasedel 23. mesto, v kategoriji »starejše cicibanke« se je Nina Kralj uvrstila na 16. mesto. Mesto za njo se je uvrstila še ena Trzinka (Minea Gorec, DRPK Ljubljana). V isti kategoriji je prvič nastopila tudi Živa Potočar, ki je pristala na 41. mestu.

5. tekma Zahodne lige 2015 v Šenčurju in pregled sezone

Na zadnji tekmi letošnje Zahodne lige v Šenčurju se je 9. maja 2015 zbrala množica mladih plezalcev in pokazala, da se ni treba bati za slovensko plezanje. Kako so se odrezali mladi plezalci iz Trzina?

Neža Potočnik je v kategoriji »mlajše cicibanke« zasedla 30. mesto, v kategoriji »starejše cicibanke« je Nina Kralj prišla do 22. mesta (v tej kategoriji je Minea Gorec, DRPK Lj, zasedla 11. mesto), pri »starejših cicibanih« pa se je do novih točk prebil tudi Andraž Dornik Šelb, ki je še s petimi sotekmovalci delil 15. mesto.

Za konec pa še nekaj besed o celotni sezoni:

Sezona je bila z vidika obiska rekordna in kaže na rast zanimanja za športno plezanje. Nov mejnik je doživel obisk na eni tekmi – rekord je sedaj 301 tekmovalec! V končni razvrstitvi lige je uvrščenih kar 434 mladih plezalcev. Iz Trzina je bila najuspešnejša članica našega društva, ki pa tekmuje za DRPK Ljubljana, Minea Gorec, ki je v kategoriji »starejše cicibanke« dosegla 145 točk in na koncu delila 7. mesto v skupni razvrstitvi. Nina Kralj je letos zbrala 78 točk in zasedla končno 22. mesto. Druge udeleženke tekem so bolj nabirale izkušnje in množice dodatnih točk ni bilo. Pri fantih smo imeli le enega predstavnika. Andraž Dornik Šelb je s 35 točkami zasedel v kategoriji »starejši cicibani« 28. mesto.

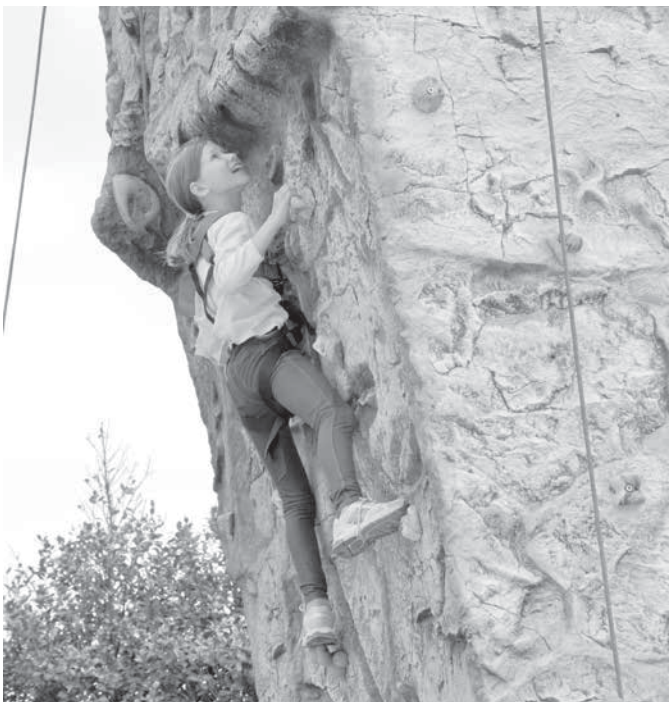

Mladinski planinski tabor Kamniška Bistrica 2015

Letošnji, že **29. mladinski planinski tabor bo od 18. do 26. julija v Kamniški Bistrici**. Prijavnice so že na voljo na društveni spletni strani!

Na Florjanovem sejmu so tudi plezali

Tudi letos smo obiskovalcem Florjanovega sejma ponudili izkušnjo plezanja na mobilnem plezalnem stolpu. Dopoldne je bilo plezalcev in plezalk manj, popoldne pa zelo veliko. Pohvaliti moramo vse, ki so strpno počakali v vrsti, da je bil na voljo plezalni pas prave velikosti ... Škoda le, da nas je naliv prikrajšal za celo uro dodatnega plezanja.

Upajmo, da so najmlajši videli, kako lep šport je to, in bodo jeseni komaj čakali na razpis za plezalni krožek. V vaše roke pride konec septembra ...

Napovedujemo ...

... zanimive izlete, ki jih vodijo registrirani vodniki PZS našega društva. Natančne podatke (ure odhoda, oprema, posebna opozorila, prijave na izlet ...) preberite na spletni strani www.onger.org. Se pa zgodi, da tudi vodniku kakšna nepredvidena stvar prekriža pot. Tako včasih izlet prestavimo ali ga odpovemo. Zato je izredno pomembno, da pred izletom pogledate na društveno spletno stran. Tam so vedno na voljo najbolj sveže društvene novice.

- 23. 5. 2015 Slovensko plan. orientacijsko tekmovanje (SPOT), Rakitna
- 29. 5. 2015 Akcija odstranjevanja invazivk
- 30. 5. 2015 Kobilja glava
- 6. 6. 2015 Pl. Ravne-Križevnik
- 9. - 18. 6. 2015 Planinarjenje po Sardiniji (zasedeno)
- 13. 6. 2015 »Drugosobotni izlet« (Mladinski odsek)
- 20. 6. 2015 Mala Rateška Ponca

Dimež

Tangenta navdušila v štajerski prestolnici

Članice Tangente, njihov mentor, ravnateljica OŠ Trzin, Soki in predstavnica ŠOUM-a

5. maja zvečer je bilo v študentskem prireditvenem centru ŠTUK v Mariboru finale glasbenega spektakla ŠOUROCK, kjer ŠOUM izbira najboljšo mlado glasbeno skupino. Tu so se prvič na glasbenem odru predstavile tudi naše mlade glasbenice **šolske glasbene skupine TANGENTA** in tako doživele svoje prve »zvezdniške« trenutke. Številnemu štajerskemu občinstvu, predvsem študentom, so se predstavile z dvema priredbama: Summer of 69 Bryana Adamsa in Sweet Child O' Mine skupine Guns N' Roses. Edina ženska glasbena skupina je požela veliko navdušenje v dvorani, celo peli so z njimi. Ganile so tudi dolgoletnega glasbenika Marka Soršaka, ki jim je po koncu nastopa pripravil prav posebno presenečenje. S pomočjo Študentske organizacije Univerze v Mariboru (ŠOUM) jim je podaril glasbeno opremo v skupni vrednosti 1000 evrov. Dekleta so dobila baskitaro, električno kitaro in bobne. S tem so vsem prihodnjim glasbenikom OŠ Trzin omogočili boljše pogoje delovanja, predvsem pa instrumente, s katerimi bodo lahko uresničevali svoje glasbene sanje. Naša osnovna šola je tako že enajsta po vrsti, ki je s pomočjo **dobrodelnega projekta 20 za 20** – za šole s posluhom, dobila v dar glasbeno opremo. Projekt vodi znani štajerski glasbenik in bobnar skupine Elvis Jackson **Marko Soršak – Soki.**

Tangento pod vodstvom Gregorja Semeta trenutno sestavljajo sama dekleta: Živa Korošec – pevka, Ema Seme – kitara, Tjaša Jankovič – baskitara, Nina Jankovič – klaviature in Ana Seme – bobni. Naj vam osvežim spomin: šolska glasbena skupina Tangenta se je, sicer z drugo pevko in kitaristom, prvič predstavila pred tremi leti na šolski prireditvi Zame, zate, za nas. Takrat so doživeli svoj prvi bučni aplavz navdušenih gledalcev, saj so zaigrali nepozabno rokersko pesem Knockin' On Heaven's Door.

Kakšni so vtisi deklet po nastopu na odru ŠTUK-a v Mariboru?

Živa: »Pred nastopom sem bila zelo živčna, ko pa sem zapela, je bilo bolje.«
Najmlajša v skupini, Ema: »Tudi jaz sem imela sprva tremo. Ko sem igrala, sem se počutila dobro, ker so bili vsi navdušeni nad nami.«
Ana: »Ko smo prišle na oder, so nas začudeno gledali. Potem smo udarile po instrumentih in vzdušje se je spremenilo.«
Tjaša: »Jaz sem uživala. Občinstvo, vzdušje pa lučke in oder ... kul. Pa še ful dobre čevapčiče smo dobile.«
Nina: »Ful je bilo v redu. Najbolj huda je bila osvetlitev. Enkrat sem bila pod lučmi samo jaz, ostale pa v temi. Takrat sem bila zelo presenečena, sem skoraj pozabila igrati.«

Kaj pa o nastopu svojih varovank meni njihov mentor Gregor Seme?
Dekleta so svoj nastop opravila z odliko. Tja smo prišli kot prekaljeni glasbeniki in brez posebnih tonskih vaj odigrali, kar znamo. Vzdušje je bilo odlično, vsa čast mariborskemu občinstvu, da nas je sprejela tako toplo in prisrčno, čeprav nas ne poznajo. Veseli me tudi to, da nam je uspelo pravi namen nastopa v Mariboru ohraniti kot skrivnost. Dekleta so do zadnjega verjele, da gredo tja nastopat, ker sem pač »zrihtal en špil«. Niso pa vedele, da bodo po opravljenem nastopu dobile nove instrumente. Kar se mene tiče, sem z nastopom zelo zadovoljen, prav tako z novimi glasbili. Menim, da je projekt »20 za 20« izjemen, in hvala Sokiju in ŠOUM-u za donacijo.

Prispevek o njih si lahko ogledate na spletni strani RTV SLO: http://4d.rtvslo.si/arhiv/tele-m/174334764, posnetek s koncerta pa na povezavi: https://www.youtube.com/watch?v=FxJ4a--jXAyk.

Tanja Jankovič

Strelci DU Žerjavčki niso od muh

V četrtek, 23. aprila 2015, je bilo v organizaciji Strelske sekcije DU Škofja Loka pokrajinsko tekmovanje DU Gorenjske v streljanju s serijsko zračno puško. Na 12-mestnem strelišču se ga je udeležilo 48 strelk in strelcev iz osem društev upokojencev.

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin so zastopali štirje strelci in prav vsi so se izkazali, zasedli so 5., 10., 11. in 22. mesto, v **kategoriji ekip** pa so zasedli **2. mesto** in prejeli **srebrne medalje in pokal.** Strelci iz Trzina smo si bili enotni, da moramo spodbuditi in sestaviti še žensko ekipo, saj bi tako lahko skupaj konkurirali še za prehodni pokal Pokrajinske zveze DU Gorenjske, saj bi imeli tudi velike možnosti za dober rezultat. Zadali pa smo si še nalogo, da z več treningi obdržimo ta izjemni rezultat ali pa ga še izboljšamo.

Zamisel, da v naslednjem letu 2016 priredimo to tekmovanje v Trzinu, pa je s tem še bolj živa.

Franci

Sanjska plovila sejma Internautica

Nekaj Trzincev se je na pobudo društva **Trzin je naš dom** v dopoldanskih urah v petek, 8. maja, odpravilo proti morju, točneje v marino Portorož, na 20. mednarodni **navtični sejem Internautica**. Tam so si pod vodstvom Tomaža Pevca ogledali razstavljene jadrnice, katamarane, jahte, SUP deske, na kateri stojiš in veslaš, ter spremljajočo ponudbo sejma, kot so električna vozila, robotski sesalci, masažni bazeni, nezlomljiva sončna očala in drugo. Najbolj zanimiva je bila predstavitev inovativnega slovenskega ekološkega plovila »Greenline hybrid«. Ta motorna jahta deluje na hibriden električno-dizelski motor in tudi s pomočjo inovativne oblike trupa dodatno zmanjšuje porabo goriva in izpuste. Z zanimanjem so prisluhnili tudi inovatorju Alojzu Tomazinu, ki jim je pokazal in razložil delovanje nekaterih svojih izumov. Poleg občudovanja povprečnemu žepu težko dosegljivih plovil so se naužili tudi sončnih žarkov in vonja po morju.

Tanja Jankovič

VABIMO VAS,

da se nam v **petek, 22. maja 2015, ob 18. uri** pridružite v avli Osnovne šole Trzin, kjer bomo odprli novo, 12-mestno strelišče v prostorih OŠ Trzin.

Ob tej posebni priložnosti bomo proslavili tudi 60 let delovanja Strelskega društva Trzin.

Vljudno vabljeni!

Strelsko društvo Trzin

ZAHVALA

Turistično društvo Kanja Trzin se za pomemben prispevek k programu XVI. Florijanovega sejma zahvaljuje trzinskim društvom in organizacijam:

Društvu upokojencev Žerjavčki Trzin in MPZ Žerjavčki, Glasbeni šoli Lartko, Osnovni šoli Trzin in Vrtcu Trzin, Orientacijskemu klubu Trzin, Planinskemu društvu Onger Trzin, Športnemu društvu Trzin, Župniji Trzin, še posebej pa Prostovoljnemu gasilskemu društvu Trzin za program Florijanove nedelje; prostovoljkam in prostovoljcem ter vsem, ki ste prispevali dobitke za srečelov in tudi materialno podprli prireditev. Spet so se izkazale trzinske gospodinje, ki so pripravile okusne dobrote, s katerimi smo širili dober glas o trzinski kuhinji in za katere smo jim zelo hvaležni. Upamo, da je bil sejem in sejemsko dogajanje všeč številnim obiskovalcem in cenjenim gostom, ki jih tudi v prihodnje vabimo na trzinske turistične prireditve.

UO TD Kanja Trzin

Novice PGD Trzin

Aprila smo na gasilskih vajah pripravljali mladino na tekmovanje v orientaciji. Tekmovanje je potekalo 9. maja v Pečah pri Moravčah. Udeležile so se ga tri ekipe pionirjev, in sicer dve ekipi fantov in ena ekipa deklet. Vsaka ekipa je s pomočjo zemljevida in kompasa poiskala štiri delovne točke. Na prvi je bilo tekmovanje z vedrovko, na drugi delo s kompasom, na tretji topografski znaki ter na zadnji točki štafetno vezanje vozlov. Vse tri ekipe so prvič tekmovale v tej disciplini in zasedle solidna mesta. Fantje v postavi Luka Kosirnik, Aljaž Kralj in Domen Kolenc so dosegli osmo mesto, druga, mešana ekipa – Aleksander Podobnik, Klemen Kajfež in Karin Kajfež, pa je dosegla odlično šesto mesto od skupno dvaindvajsetih ekip. Skupina deklet – Kristina Grošelj, Alja in Neža Kosirnik, je dosegla deveto mesto od štirinajstih ekip pionirk.

V zadnjem mesecu smo imeli tri intervencije, dve tehnični in en požar. 7. aprila smo ob 9.50 skupaj s CPV posredovali zaradi onesnaženja potoka Brodišče, ki je bil močno rdeče obarvan.

4. maja ob 9.19 so nas iz nujne medicinske pomoči zaprosili za pomoč pri prenosu obolele osebe na Prešernovi ulici. 8. maja ob 7.50 smo gasili goreči smetnjak v Mlakah.

24. aprila smo imeli operativne vaje. Najprej smo si operativci ogledali podjetje Interina, ki hrani in distribuira plin propan in butan. V podjetju so nam razkazali vodovodni sistem za gašenje ter kje in kako zapreti ventile cistern v primeru požara. Po ogledu podjetja smo imeli v gasilskem domu še tehnične operativne vaje. Vaj se je udeležilo petnajst članov.

10. maja smo se skupaj s sosednjimi gasilskimi društvi, Mengeško godbo in narodnimi nošami udeležili Florjanove maše. Ob 9.30 smo odšli v slavnostnem sprevodu od gasilskega doma proti cerkvi. Maša je bila namenjena živim in pokojnim gasilcem. Po maši smo v sprevodu odšli na šolsko igrišče, kjer je sledil prevzem in blagoslov novega gasilskega vozila GVC 24/50. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam kakor koli pomagali pri nakupu gasilskega vozila. Posebna zahvala gre župniku Boštjanu Gučku za lepo mašo in blagoslov vozila, županu Petru Ložarju, botru vozila GVC 24/50 Tomažu Kogovšku iz podjetja Strojno ključavničarstvo Kogovšek Trzin, zlatim donatorjem podjetju Fist, d. o. o., Aktiva Group, d. o. o., ter Mercatorju. Zahvaljujemo pa se tudi vsem občanom Trzina, saj brez njihove pomoči ne bi mogli izpeljati tega projekta. Vsi člani PGD Trzin pa se bomo vedno trudili za vse, ki potrebujejo našo pomoč, in vestno skrbeli za opremo.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Dušan Kosirnik

Koncert za vozilo paraplegikov

DRUŠTVO PARAPLEGIKOV LJUBLJANSKE POKRAJINE

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine za prevoz svojih članic in članov nujno potrebuje novo prilagojeno kombinirano vozilo. Za varno vozilo s predelavo (klančina, zaradi transferja ločeni sedeži, pripenjalci za učvrstitev vozička, varnostni pasovi) potrebujemo okrog 42.000 evrov.

Od prevoza s kombivozili je v veliki meri odvisno izvajanje posebnih socialnih programov, največ prevozov pa koristijo para- in tetraplegiki, ki zaradi težke gibalne oviranosti skoraj nimajo drugih možnosti. Z novim kombijem bo storitev hitrejša, varnejša in učinkovitejša.

Sredstva za kombi bomo zbirali s pomočjo dobrodelnega koncerta, ki ga organiziramo v četrtek, 28. maja, ob 19. uri v Domžalah v Hali komunalnega centra. Koncert bo povezoval **Denis Avdić**, nastopili pa bodo Eva Černe, Nuša Derenda, Nuška Drašček, Eva Hren, Katrinas, Navihanke, Gadi, Mladi Gamsi, Omar Naber in Marko Vozelj.

Program bo popestril plesni par na vozičku Barbara Šamperl in Klemen Pirman.

Vsi nastopajoči so se honorarju odpovedali, s pomočjo vstopnine (na Eventimu so vstopnice v predprodaji in na dan dogodka na voljo po enotni ceni 12 evrov) pa bomo skušali zbrati dovolj sredstev za nov kombi.

Sredstva zbiramo tudi s pomočjo SMS sporočil. S poslanim kratkim sporočilom na številko 1919 in ključno besedo »kombi« nam darujete 1 evro. Pogoji in pravila uporabe SMS storitev so objavljeni na spletni strani Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine (http://www.drustvo-para-lj.si/).

Mi bomo tam! Kaj pa vi?

Dunajska 188, 1000 Ljubljana
Tel.: 01 - 569 11 23, Fax: 01 - 569 11 24
DŠ: 92039456
TR: 03170 -1003169118
e-mail: dlj.paraplegik@guest.arnes.si, http://drustvo-para-lj.si

GASILSKA VESELICA BO!

Trzinski gasilci vas vabimo na gasilsko veselico, ki bo v soboto, 6. junija 2015, ob 19. uri. Zabaval vas bo Ansambel Vrisk, za pijačo in hrano bomo poskrbeli mi.

PGD Trzin

Ponovno na Krasu

Foto arhiv: Tomaž Pevc

Foto arhiv: Jože Jerman

Društvo **Trzin je naš dom** je 25. aprila organiziralo **izlet** z avtobusom **na Kras**. Pridružili so se jim tudi člani Kolesarskega društva Felixi in skupaj so se odpravili proti turistični kmetiji Ukmar. Ker kolesarji brez svojih koles ne gredo nikamor, je zanje s svojim vozilom poskrbel Valentin Kolenc. Po prijaznem sprejemu v Ponikvah so se kolesarji odpravili na svojo pot, drugi pa so šli raziskovat kras kar peš. V večurnem sprehodu so se naužili lepot krasa in mimogrede nabrali nekaj divjih špargljev. Po skupni kmečki pojedini zabavnega druženja še ni bilo konec. To se je nadaljevalo s petjem in smehom na vožnji proti domu.
Kako so preživeli dan, nam je zaupalo nekaj udeležencev izleta.
Tomaž Pevc: »Vsi smo se zabavali, še vreme je bilo na naši strani. Prijaznost Kraševcev, njihov pršut in teran ...«.
Marjeta Zupan: »*Smeh in druženje, to nam manjka. Naslednje leto grem zagotovo spet na Kras.*«
Jože Jerman: »Že beseda kras nam sporoča, če si na Krasu se imaš krasno. Tam smo že skoraj domači; ne samo Ukmarjevi, tudi drugi nas vedno toplo sprejmejo. V bližini domačije je tudi lepa jama, ki jo bo treba enkrat obiskati. Ker je gibanje po jami zelo zahtevno, saj je za to potrebno posebno znanje in prava jamarska oprema, bomo ta podvig zaenkrat odložili. Čudovit je bil sprehod med trtami, ko so na njej le majhni brsti, ki bodo jeseni obrodili »vince nam sladko«. Našim feliksom je dal teran izredno moč. Nihče se ni preveč utrudil, kajti v tem vinu je veliko železa. Zato je prisotna tudi železna volja in temu primerna moč. Skratka, vsi smo bili zadovoljni tudi zaradi vremena, ki je bil ravno pravšnji za takšne podvige. Dež se nas ni upal motiti, in prav je tako. V naslednjem letu bomo spet na Krasu in morda bo še lepše kot tokrat. Sicer pa lepše, po mojem mnenju, že skoraj ne more biti.«

Tanja Jankovič

Na kolo do mlinčkov

Sobota, 25. aprila 2015, je bila zelo zasedena s prireditvami v Trzinu (tek Petra Levca), kolesarjenjem po Krasu in k mlinčkom pri Suhadolah. Na vseh teh prireditvah smo bili upokojenci zelo aktivni. Pri teku Petra Levca so nekateri pomagali organizatorjem, nekateri so tekmovali in zasedli zavidljive rezultate, drugi so se rekreirali na toplem Krasu, dva kolesarja – vodja kolesarske sekcije in predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin, sta odkolesarila k mlinčkom pri Suhadolah, in sicer na povabilo DU Komenda, kjer je potekalo tradicionalno spomladansko srečanje okoliških društev upokojencev. Na srečanje je prispel tudi častni član Društva upokojencev Žerjavčki Trzin Franc Pavlič. Po pozdravnih govorih predsednikov DU in čestitkah dvema vztrajnima kolesarjema, eden je bil star kar 91 let, se je ob zvokih harmonike začela zabava ob pijači in klobasah. Ob pogledih na mlinčke, ki so se neutrudno vrteli, in stopah, ki so topotale, je prehitro minevalo sončno dopoldne. Treba je bilo ponovno na kolo in proti domu, seveda po drugi poti, da se je nabralo več kilometrov.

Zoran

POVABILO

Tudi trenutki v jeseni življenja so lahko lepi v prijetnem okolju. Vsi, ki ste izgubili drago osebo (smrt) ali pa kar tako čutite željo po druženju, vabljeni na srečanja in pogovor ob kavici enkrat tedensko (ali po želji) v kavarno Lagoja v Trzinu, in sicer vsak ponedeljek dopoldne od 9.-11. ure.
Premagujmo samoto skupaj, lažje nam bo!
(informacije po tel.: 041/993-898)

Turistično društvo »Kanja« Trzin
VABI
na potopisno predavanje »Sultanat OMAN«
v torek, 9. junija, ob 20. uri v Dvorano Marjance Ručigaj v CIH.

Z igro do prvih turističnih korakov

Pikapolonice plešejo. (foto: TJ)

Kaj se skriva za grajskim obzidjem? (foto: TJ)

Naš **Vrtec Žabica** že deveto leto sodeluje pri projektu TURIZEM IN VRTEC na temo »Z igro do prvih turističnih korakov«, ki ga organizirata Turistična zveza Slovenije in Skupnost vrtcev Slovenije. Letošnja rdeča nit projekta, ki se je začela že sredi oktobra, je bila ZGODBE TURIZMA. Take zgodbe, ki predstavljajo posebnost določenega kraja ali dogodka. V vrtcu so si tokrat izbrali podtemo **GRADOVI**. Pri projektu so sodelovale vzgojiteljice in otroci obeh enot, tako Palčice kot Žabice. Še posebej aktivni so bili otroci skupine **Pikapolonice** in njihovi vzgojiteljici Marijana in Anja. Skupaj so odkrivali in spoznavali, kakšno je bilo življenje na gradovih. Tako so si ogledali gradova Jable in Tuštanj, prirejali viteške igre, risali in gradili gradove. Pripravili so celo grajski dan, ko so se vsi otroci v skupini preoblekli v grajska oblačila in ob plesu preživeli zabaven dan.

23. aprila, na svetovni dan knjige, so v sklopu tega projekta v avli CIH na ogled postavili svoje izdelke. Pred odprtjem razstave so pripravili kratek kulturni program, kjer sta se predstavila mlada glasbenika Marcel in Tilen Mauhar. Na citre in violino sta zaigrala pesem Predi, predi dekle. Otroci skupine Pikapolonice so skupaj s svojima vzgojiteljicama deklamirali dve izštevanki, zaplesali dva ljudska plesa in odigrali staro igro Ali je že kruh pečen. Za konec so malčki enote Žabica, ki plešejo v plesni šoli Miki, odplesali svoj ples. Po zaključku kulturnega programa so si obiskovalci, največ je bilo staršev nastopajočih, lahko ogledali mojstrovine malih navihančkov. Vsaka skupina je predstavila svoje izdelke. Videli smo pravo grajsko obzidje z gradom in dvoriščem iz papirja, nekaj grajskih oblačil, fotografije grajske zabave in viteških iger. Drugi so predstavili svoje izdelke pri raziskovanju vesolja, celo veliko papirno žirafo smo videli. Razstava je bila na ogled vse do 16. maja.

In kaj mislijo otroci o gradovih in življenju nekoč?
»Na gradu je bilo zelo dolgočasno, zato so šle kraljične na grajski vrt.«
»Sedaj so kralji in kraljice umrli, to je bilo tisoč let nazaj.«
»Takrat so se vozili z vozom, takrat so bile kočije.«

Tanja Jankovič

Šola in vrtec zbirala star papir

V **Osnovni šoli Trzin** so tudi letos sredi aprila pripravili **spomladansko akcijo** zbiranja starega papirja. Velik zabojnik, ki je stal na šolskem parkirišču, se je hitro polnil. Odpadni papir so zbirali in prinašali vsi: osnovnošolci, njihovi starši, stari starši. Nekateri otroci so celo hodili od hiše do hiše s samokolnicami in jih polnili s papirjem kot nekoč. S skupnimi močmi so zbrali skoraj 13 ton papirja, približno enako kot v prejšnjih letih. Tako zbrani denar so, glede na uspešnost, razdelili med razrede. Tokrat so v šoli prvič imeli na razpolago tudi tehtnico, s katero so lahko natančno stehtali zbrani papir. Tehtnico je velikodušno posodilo podjetje s poslovno enoto v Trzinu. Slabši pa je bil izplen **jesenske akcije** zbiranja starega papirja, saj so v oktobru zbrali malenkost več kot dve toni. Tako dobljena sredstva so se stekla v šolski sklad.

Konec marca so zbiranje starega papirja zdaj že drugič organizirali tudi v **vrtcu Žabica**. S pomočjo staršev so zbrali približno 2 toni papirja in tako malce oplemenitili vrtčevski sklad.

Take akcije so kljub nizki odkupni ceni papirja koristne, zato moramo otroke spodbujati, da na njih sodelujejo. Na ta način spodbujamo njihovo ekološko ozaveščenost, sodelovanje in navsezadnje tudi solidarnost. To pa v teh časih res potrebujemo.

Tanja Jankovič

Tržnica semen v vrtcu

Tržnica semen v enoti Palčica

V **Vrtcu Žabica** so se povezali z gibanjem Eko civilna iniciativa Slovenije (**Ekoci**) in njihovo akcijo **Štafeta semen Oskrbimo.si – ohranjajmo slovenska semena**. Tako so že tretje leto v obeh enotah, Palčici in Žabici, pripravili **tržnico semen**. Starši so lahko v torek, 21. aprila, in sredo, 22. aprila, prinašali in menjavali semena. Nekaj tako zbranih domačih semen je vrtec poslal tudi na hrambo v semensko knjižnico Maribor.

Olga Bernik Zor pravi, da je odziv zelo odvisen od generacije otrok in njihovih staršev. Poleg tega v akciji bolj sodelujejo stari starši, ki imajo tudi več časa za vrtnarjenje. V današnjih časih, ko je večina v službah od jutra do večera, to ni nič presenetljivega.

Tanja Jankovič

Trzin se je v sklopu Srca Slovenije predstavil v Arboretumu Volčji Potok

RAZVOJNI CENTER SRCA SLOVENIJE
DEVELOPMENT CENTRE OF THE HEART OF SLOVENIA

Med 1. in 3. majem 2015 se je v okviru spomladanske razstave tulipanov v Arboretumu Volčji Potok s svojo turistično ponudbo predstavilo območje Srce Slovenije, ki sega od Kamniško–Savinjskih Alp do dolenjskih gričev. V treh dneh se je na razstavnem prostoru zvrstilo preko 150 sodelujočih. S svojimi unikatnimi izdelki se je na stojnicah predstavilo 13 rokodelcev, dogajanje pa sta popestrila tudi nastopa Godbe Domžale in plesalcev TD Kanja Trzin.

S ponudbo izdelkov domače obrti so se predstavili člani Mreže rokodelcev Srca Slovenije: Karlo Podkrajšek (leseni unikatni izdelki), Aleksandra Goluh, Alessi – d. o. o., (izdelki iz polstene volne), Jožica Bajc Pivec (zeliščarstvo), Aleš Veber (leseni izdelki), Barbara Dacar (unikatna keramika in nakit), Brigita Herjavec, Turistično društvo Dobeno (lončarstvo), Kovaštvo Grašič, Stara Fužina, d. o. o., (umetnostno kovaštvo), KUD Frana Maslja Podlimbarskega (pletenje slamnatih kit), Sabina Grošelj, Vrt zdravilnih rastlin (zeliščarstvo), Dejan Vesel, Preproge Vesel (unikatne preproge), Joca Jamšek (delavnica izdelave voščilnic iz suhega cvetja), Društvo rokodelcev Moravške doline (izdelovanje rož in nakita).

Na skupnem prostoru so se predstavila tudi turistična društva z območja ter posamezni turistični ponudniki: Zdravilni gaj Tunjice, Javni zavod Bogenšperk, Terme Snovik, Turistično društvo Mengeš, Turistično društvo Kanja Trzin in turistična društva kamniške občine. Obiskovalci so lahko okušali tudi lokalne kulinarične posebnosti, ki se promovirajo pod znamko Okusi Kamnika.

Ureditev statusa rokodelstva

Predstavniki Turističnega društva Kanja Trzin, ki je vključeno v Mrežo rokodelcev Srca Slovenije, smo se 22. aprila udeležili okrogle mize na temo "Ureditev statusa rokodelstva". Razvojni center Srca Slovenije, d. o. o., je kot upravljalec Konzorcija rokodelskih centrov Slovenije zbral na okrogli mizi v slovenskem Etnografskem muzeju v Ljubljani predstavnike države in drugih institucij, dvorano v preddverju pa so napolnili rokodelci vseh devetih centrov konzorcija in predstavili svoje lepe unikatne rokodelske izdelke in promocijsko gradivo svojega območja. Tako kot konzorcij rokodelskih centrov Slovenije so tudi udeleženci izpostavili osrednji problem – nerešen status rokodelcev in mojstrov rokodelskih znanj.

Osrednja tema je bil osnutek predloga Zakona o varovanju nosilcev znanj domače in umetnostne obrti, ki naj bi uredil status rokodelcev ter mojstrov rokodelskih znanj. Na vrsti je država, da izpolni obveznosti, ki izhajajo iz Unescove konvencije o varovanju kulturne dediščine, del katere je tudi rokodelstvo. Poleg tega je nujno spremeniti pravilnik o osebnem dopolnilnem delu, z upoštevanjem realnih normiranih stroškov rokodelcev.

V razpravo se je vključil tudi mentor trzinskih rokodelcev Marijan Vodnik in opozoril na nekatere probleme rokodelstva in pridobivanja certifikata za nacionalne poklicne kvalifikacije. Sicer pa ima Turistično društvo Kanja že nekaj let status izvajalca preverjanja in potrjevanja nacionalne poklicne kvalifikacije rezbar/rezbarka.

Jožica Valenčak

TRIJE V ENEM

Zasedba parkirišča za invalide, oviranje prometa kolesarjev ter motornih vozil. To je pa preveč!
Parkiranje ni samo stvar spretnosti šoferja in tehničnih značilnosti avta, ampak tudi stvar kulture voznika. Najmanj trije prekrški hkrati niso mačji kašelj!
Fotografija je bila posneta na Ljubljanski cesti maja 2015.

Kako je prazen dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le trud tvojih rok ostaja.

ZAHVALA
ob izgubi moža, očeta, ata

JAKOBA PODBORŠKA
iz Trzina

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem za izrečena sožalja, za podarjeno cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi pogrebni službi Vrbančič, trzinskim gasilcem, g. župniku Boštjanu Gučku, osebju urgentne službe ZD Domžale. Posebno hvaležnost pa izražamo dr. Vesni Milojevič za nesebično pomoč in lajšanje bolečin v zadnjih dneh njegovega življenja.

ŽALUJOČI vsi njegovi

Minilo je leto, odkar nas je zapustil

FRANCI ZUPAN,
mož, oče, brat, dedek in tast.

Svoj zadnji dom je našel v Domžalah.
Hvala vsem, ki ga obiskujete!

Vsi njegovi

V naše domove priteka dobra pitna voda

Izsledki letnega poročila za leto 2014 kažejo, da prebivalci občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče pijemo dobro pitno vodo, ki ustreza strogim zakonodajnim predpisom in evropskim zahtevam.

Voda je strogo nadzorovana

Da je voda ustrezna, skrbita kar dva nadzora, in sicer notranji, ki ga izvaja Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano – NLZOH, Kranj ter državni monitoring. V sklopu notranjega nadzora se izvajajo redni odvzemi vzorcev pitne vode za laboratorijske preiskave. Število vzorcev in obseg posameznih mikrobioloških preiskav in fizikalno-kemijskih analiz je določen v letnem načrtu odvzema vzorcev pitne vode, ki ga izvaja NLZOH. Vsakodnevni nadzor pitne vode skrbno prilagajamo trenutnim razmeram na vodovodnem sistemu in ugotovitvam državnega monitoringa vode ter drugim informacijam, ki jih dobimo od uporabnikov ali pooblaščenih ustanov. Zunaj letnega načrta izvajamo tudi nadzor, ki ga zahtevajo uporabniki, in nadzor po interventnih delih na vodovodnem omrežju.

Nadzorovani parametri so skladni s Pravilnikom o pitni vodi

Pri ocenjevanju skladnosti pitne vode upoštevamo določene mikrobiološke in kemijske parametre. Spremljamo tudi indikatorske parametre, mejne vrednosti, ki niso določene na osnovi neposredne nevarnosti za zdravje, saj imajo le opozorilno vlogo. Če so njihove vrednosti povišane, preverimo vzroke in prisotnost drugih onesnaževal. Med indikatorske parametre spadajo mikrobiološki in tudi fizikalno-kemijski parametri, kot so denimo barva, električna prevodnost in vrednost pH vode.

Parameter	Enota	Mejna vrednost
Elektroprevodnost	µS/cm	2500
pH		≥ 6,5 do ≥ 9,5
Amonij	mg NH4/L	0,5
Nitrit	mg NO2/L	0,5
Nitrat	mg NO3/L	50
Klorid	mg Cl/L	250
Krom	µg/L	50
Železo	µg/L	200
Svinec	µg/L	10
Atrazin	µg/L	0,1
Desetilatrazin	µg/L	0,1
Pesticidi – vsota	µg/L	0,5
Trihalometani	µg/L	100
Escherichia Coli	v 100 mL	0
Koliformne bakterije	v 100 mL	0

Tabela prikazuje pogosto nadzorovane parametre pitne vode, enoto merjenja in njihove mejne vrednosti.

Z mikrobiološkimi preizkušanji pitne vode se ugotavlja prisotnost zdravju nevarnih organizmov, ki bi lahko povzročili akutna obolenja, zato je le-teh več v primerjavi s fizikalno-kemijskimi. To pomeni, da v pitni vodi ne sme biti mikroorganizmov fekalnega izvora. Rezultati mikrobioloških preizkušanj so največkrat indikatorski, rezultati kemičnih preizkušanj pa nam povedo, ali so v pitni vodi prisotne snovi naravnega (kalcijeve in magnezijeve soli) ali antropogenega izvora (nitrati) ter v kakšnih koncentracijah.

Koncentracije preskušanih parametrov v pitni vodi se med oskrbovalni območji bistveno ne razlikujejo.

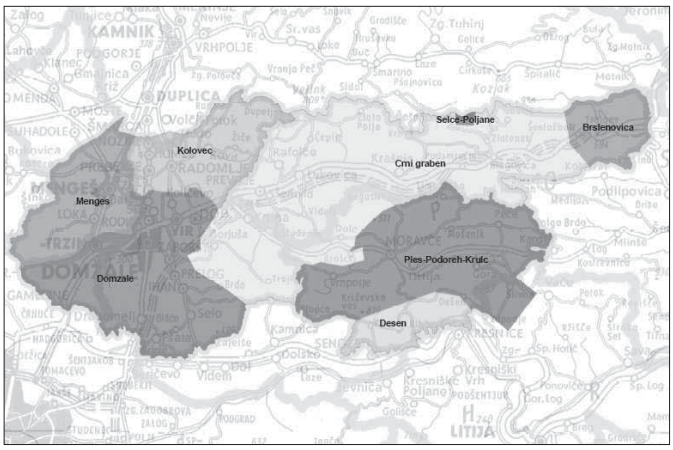

Slika prikazuje osem oskrbovalnih območij, ki so določeni glede na geografsko lego. Prebivalci na teh območjih se oskrbujejo s čisto pitno vodo iz vodnih virov v upravljanju Javnega komunalnega podjetja Prodnik.

Rezultati analiz v okviru notranjega nadzora so ustrezni

Mikrobiološke preiskave

V okviru notranjega nadzora so določena stalna odvzemna mesta, ki omogočajo celovit nadzor pitne vode na posameznih delih vodovodnega omrežja. Za mikrobiološke preiskave je bilo v letu 2014 na omrežju in zajetjih odvzetih in laboratorijsko preiskanih 397 vzorcev pitne vode: 147 na vodooskrbnem sistemu Domžale, 48 na Kolovcu, 62 na Črnem grabnu, 61 na sistemu Krvavec-Mengeš, 59 na sistemu Ples-Podoreh-Krulc, 9 na Dešenu, 5 na sistemu Selce-Poljane in 6 na sistemu Bršlenovica-Šentožbolt.

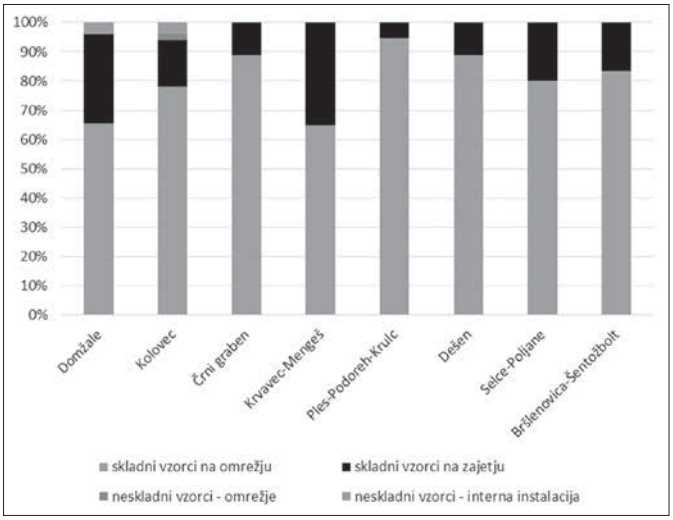

Od 302 vzorcev na omrežju je bilo 9 vzorcev neskladnih s Pravilnikom o pitni vodi, ki pa niso predstavljali tveganja za zdravje ljudi. V 8 primerih je do neskladnosti prišlo zaradi stanja na interni instalaciji.

V letu 2014 je bilo od 302 vzorcev, odvzetih na omrežju, 9 vzorcev neskladnih s Pravilnikom o pitni vodi (Ur. l. RS, št. 19/04, 35/04 26/06, 92/06, 25/09). Na vodovodnem sistemu Domžale je bilo neskladnih šest vzorcev (na treh lokacijah), na vodooskrb-

nem sistemu Kolovec pa trije vzorci. V vseh primerih so bili glede na vzrok neskladnosti izvedeni ustrezni sanacijski ukrepi in ponovno vzorčenje, ki je dokazalo ustreznost vzorčene vode. V nobenem primeru neskladnost vzorca ni pomenila tveganja za zdravje ljudi. Pri osmih (od 9) neskladnih mikrobioloških vzorcev v sklopu notranjega nadzora je prišlo do neskladnosti zaradi slabe interne vodovodne instalacije, za katero so odgovorni uporabniki sami. Zato želimo uporabnike opozoriti, da je za varno oskrbo s pitno vodo pomembno tudi, da redno in ustrezno skrbijo za svoje interne vodovodne napeljave.

Fizikalno-kemijske analize
Tudi v letu 2014 so bili na vseh sistemih vsi odvzeti vzorci za fizikalno-kemijske analize, glede na obseg opravljenih analiz za potrebe notranjega nadzora, skladni s pravilnikom. V okviru notranjega nadzora je bilo skupno odvzetih in laboratorijsko preiskanih 49 vzorcev pitne vode: 21 vzorcev na vodovodnem sistemu Domžale, 3 na Črnem grabnu, 12 na sistemu Krvavec-Mengeš, 5 na sistemu Ples-Podoreh-Krulc, po 2 na Kolovcu, na Dešenu, Selce-Poljane in Bršlenovica-Šentožbolt.

Skupaj poskrbimo, da bo oskrba s pitno vodo varna tudi v prihodnje
Rezultati notranjega nadzora pitne vode kažejo, da je uživanje le-te varno, da je voda, ki priteče iz pip, zdrava, dobra in vedno sveža. Ključnega pomena za varno oskrbo s pitno vodo je skrbno načrtovanje in izvajanje nadzora pitne vode, pravočasno prepoznavanje možnih nevarnosti, ki lahko ogrozijo varnost oskrbe s pitno vodo, ter redno vzdrževanje objektov in naprav na javnem vodovodnem sistemu. Uporabniki morajo poskrbeti za ustrezno interno vodovodno omrežje. Vsi skupaj pa moramo z odgovornim odnosom do okolja skrbeti za varovanje in ohranjanje virov dragocene pitne vode.

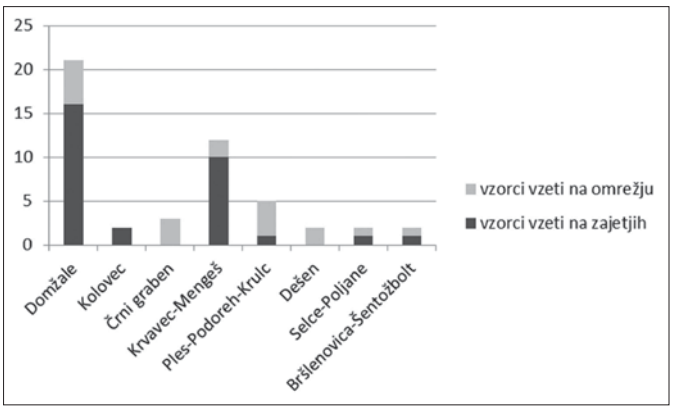

Vsi odvzeti vzorci za fizikalno-kemijske analize v letu 2014 so bili skladni s Pravilnikom o pitni vodi.

Celotno poročilo o kakovosti pitne vode za leto 2014 lahko najdete na spletni strani www.jkp-prodnik.si.

Voda je pomemben del našega vsakdana

22. marca – ob svetovnem dnevu voda, je v Centru Ivana Hribarja v Trzinu potekala razprava na temo Kakovost virov pitne vode. Prišel je tudi župan občine Trzin Peter Ložar.

Voda je naravna dobrina, ki nas spremlja na vsakem koraku našega življenja. Potrebujemo jo za zadovoljevanje najosnovnejših potreb, kot so pitje, umivanje, pranje in kuhanje. Nepogrešljiva je tudi njena raba v kmetijstvu, za gojenje vodnih organizmov, za tehnološke namene, za proizvodnjo električne energije, za rekreacijo, za pogon mlinov in žag, za plovbo in podobno.

Rdeča nič tokratnega pogovora ob svetovnem dnevu voda je bila oskrba s pitno vodo. Ob predstavitvi virov pitne vode je potekel pogovor o vodooskrbnih sistemih na našem območju, o zasutih odlagališčih na vodovarstvenih območjih, o nevarnostih, ki pretijo zaradi starih onesnaženj, pa tudi o količini nevarnih snovi v vodi, ki jo pijemo.

V kakšnem primeru lahko pride do onesnaženja pitne vode iz zakopanih odpadkov, med katerimi so tudi nevarni industrijski odpadki? Ali lahko potencialno nevarnost predstavljajo odpadki, ki so odloženi v najbolj znani Topolski jami? Pa odpadki, ki so sedaj 'lepo zaraščen' Dupliški hrib, pa Suhadolska jama in deponije gradbenega materiala, nevarni odpadki v nekdanji mengeški opekarni, pa deponija na koncu grobeljskega drevoreda (le 400 m nad domžalskimi vodnjaki)? Razpravljalci so bili enotnega mnenja, in sicer so predlagali testni izkop in odvzem vzorcev.

V društvu Ekologi brez meja vodijo Register divjih odlagališč. Predlagali so, da se v register vpišejo vsa nam znana podobna odlagališča na našem območju. Sedaj je vpisanih zelo malo lokacij – www.register.ocistimo.si/RegisterDivjihOdlagalisc/

Skrb vzbujajo tudi ugotovitve, vezane na analize vzorcev vode iz nove vrtine Č5, ki je v izgradnji (najbolj zahodni domžalski vodnjak z oznako: [V]DG-1). Podobno zelo slabe ugotovitve veljajo za tri vrtine, ko so okoli 600 m severno od omenjene vrtine in za katere se predvideva, da bodo vključene v sistem vodooskrbe. Nekatere analize vzorcev vode kažejo vsebnost blizu mejnih ali nad mejnimi dovoljenimi koncentracijami atrazina, njegovega razgradnega produkta desetilatrazina oziroma vsote pesticidov (ZZV Kranj, 2012). Voda iz domžalskih črpališč praviloma vsebuje tudi preko priporočenih 50 odstotkov od dovoljenih vsebnosti nitratov.

Člani Društva 1planet4u za zdrave naravne vire so zahtevali rezultate analiz pitne vode za zadnja tri leta. Rezultate analiz pitne vode (del, ki jih izvaja država) lahko spremljate na www.mpv.si/rezultati.

Druženje smo zaključili ob kozarcu najbolj kakovostne pitne vode na našem koncu – iz Žečka, ki je vsem prosto dostopna iz napitnika ob črpališču. Vabljeni ste, da se nam pridružite na naslednjem srečanju, ki bo **21. maja 2015 ob 20. uri v pisarnici Središča Naš slamnik v Mengšu**. Družimo se, ker se zavedamo pomena zdravih naravnih virov, vsega, kar sestavlja naš planet: atmo-, bio-, geo-, hidro-sfere (po domače zraka, življenja, zemlje/hrane, vode). V teku je razprava, kako nadgraditi in posodobiti delovanje Društva za varstvo okolja Domžale–Kamnik. Trenutni »delovni« naziv društva je »Društvo 1planet4u za zdrave naravne vire«.

Obiščite nas na www.facebook.com/1planet4u in se nam pridružite v naših prizadevanjih.

Jana Meljo,
Tomaž Štebe

Vse manj muhasto vreme in vedno bolj muhasti ljudje

Posledice lanskoletnega žleda so bile vidne tudi na začetku letošnjega aprila, in bojimo se, da bo ostalo tako še naslednjih nekaj let. Foto: T.M.)

Tretjina leta je za nami, čeprav se zdi, da se je šele dobro začelo. Če ga merimo z vsakoletnim Florijanovim sejmom v Trzinu, pa nam mora biti po drugi strani jasno, da nismo več daleč od polletja. Prvomajski prazniki so bili vremensko nekoliko muhasti, čeprav morda tudi ne toliko, kot smo pričakovali in kot so nam sprva obetale srednjeročne vremenske napovedi. Očitno pa moramo biti tudi pri teh zelo pozorni. Ravno sinoči nam je na primer po večernih Odmevih »nacionalka« postregla z natanko tri dni staro vremensko napovedjo. Še dobro, da je bilo le »nekaj« ploh in kakšno nevihto razlike, le kdo bi se zaradi tega vznemirjal. In kdo bi vedel, kaj so ob tem času počeli RTV-tehniki, še bolj verjetno pa njihovi računalničarji. Pa saj tega razen nekaj »kroničnih vremenskih sitnežev« tako in tako nihče ni niti opazil. Kot tudi tistih delov besedil, ki zadevajo naše vrle vladarje, direktorje, komisarje, predsednike natečajnih komisij, revizorje in druge »vseznalce«, ki nam prodajajo buč(k)e z naslovnic ali hrbtišč tiskanih medijev in TV ekranov.

Bolj kot prehodnega sneženja sredi aprila na Dobenu, natančneje v soboto, 18. aprila, se marsikateri Trzinec raje spominja »osvobodilnega« oziroma sobotnega (9. maja) naliva, ki je v poznem popoldnevu ohromil Florijanov sejem. V vsega četrt ure smo dobili skoraj 20 milimetrov padavin na kvadratni meter, in prav zanimivo je bilo gledati, kako so se udeleženci in obiskovalci spopadali z njimi. Mojster, zadolžen za stojnico s suho robo, je kot zadnje pospravil sirkove metle – prav gotovo je vedel zakaj! Menda je tudi v Trzinu še precej takega, kar je treba pomesti, in le upamo lahko, da to ne bo spet pometanje pod preprogo oziroma prelaganje na naslednje volitve, desetletje ali generacije. In še najmanj pred sosedov prag.

Druga met(ka)la pa bo pometala tudi s prvo jesensko številko Odseva. Takrat bo jasno tudi že, kaj bo z nami, »starimi« avtorji, ki ne ugajamo vedno »oblastem«, zato pa bolj »ljudstvu«. Tako ali tako pa smo zdaj v Trzinu še bolj varni, saj imajo gasilci novo rdečo »zverino« na štirih kolesih, ta pa višinski podaljšek, ki omogoča (v)pogled v prav vsako trzinsko spalnico. Menda vas bodo lahko v prihodnje rešili tudi, če boste počeli tiste stvari na strehi in ne boste mogli dol. Verjamem, da na prvi sejemski dan niste spregledali »zelenih« (zaradi barvnih majic) študentk medicine, ki so nas v imenu občinske civilne zaščite učile oživljanja in drugih urgentnih postopkov. Ob plohi so morale še posebej paziti, da se popularna Ančka, kakor pravimo lutki za oživljanje, ni zmočila! Tudi vi ste jo gotovo že kdaj poljubili in obudili v življenje, le redki pa veste, da je gumijasta lutka pravzaprav podoba lepe mlade utopljenke iz pariške Sene, sicer pa muza mnogih umetnikov!

In kaj reči na koncu o aprilu, ki ima na dan devet vremen? V skladu z letošnjim motom nič novega oziroma po starem: suho in v povprečju skoraj za 2 stopinji Celzija pretoplo. Že bežen pogled v spodnjo preglednico pove, kako napeta je bila padavinska bitka med kraji v Ljubljanski kotlini, pri čemer pa se prav nobeden od teh ni pošteno zmočil. Tistih nekaj deset litrov vode »pokuri« aprilsko sonce v nekaj dneh, in v letošnjem osrednjem spomladanskem mesecu nam je sijalo kar od 40 do 50 odstotkov več kot po navadi ali kot je dolgoletno povprečje. Po drugi strani pa smo imeli za prav toliko premalo padavin, zato se je še vedno bati suše, sploh, ker je v gorah spomladansko sonce polizalo že precejšen del snega. Imeli smo sicer kar 10 padavinskih dni, a je v šestih od teh padlo manj kot liter dežja na m^2. Jasna jutra so bila mrzla, zato smo imeli kar sedem dni s slano ter samo enega z meglo in nevihto.

Skratka – za nami je nekoliko nenavaden april. Hladna jutra s slano so prevladovala ves mesec, imeli pa smo le dva večja padavinska dogodka. Kljub svežim temperaturam se je vegetacija prebujala v okvirih dolgoletnih povprečij, saj sonca ni manjkalo. In še enkrat spomnimo – za nami je že četrti zaporedni mesec s podpovprečnimi padavinami, zato obstaja utemeljena bojazen, da nas bo lahko letos tudi narava pustila »na suhem«. Glede na to, kako v nekaterih primerih ravnamo z njo, s samimi seboj in s soljudmi, se temu niti ne bi smeli čuditi. Pred nami je še nekaj tednov s podaljšujočim dnevnim odmerkom svetlobe, a tudi v teh dneh se bo vsak večer in postopoma temnilo vse do nižin. Naj to ne velja za vaše glave in predvsem srca, maj je pač mesec, ko vsaj src ne bi smeli prikrajšati za »minimalno predpisano dozo«. In kaj sploh še preostane velikim?

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	**Padavine - april 2015** (v mm oz. l/m^2)
Letališče Brnik	36
Radomlje	41
Domžale	41
Topol pri Medvodah (685 m)	42
Trzin	44
Brezje pri Tržiču	45
Ljubljana Bežigrad	47
Grosuplje	50

Odklon povprečne dnevne temperature v sosednji Ljubljani aprila 2015 glede na povprečje 1991–2010 (Vir: ARSO)

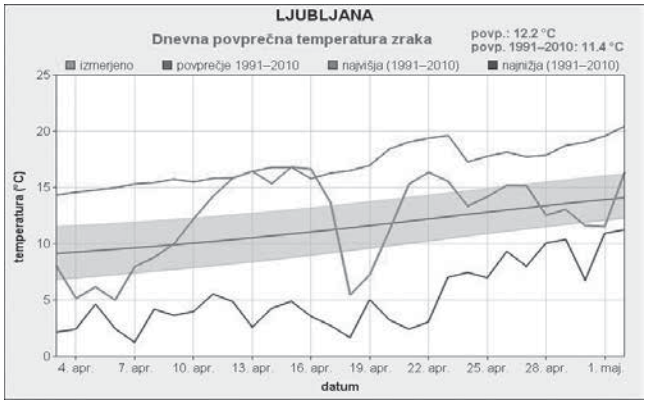

Preglednica: Mesečna količina padavin aprila 2015 na širšem območju Ljubljanske kotline (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko; nadmorska višina = višinska postaja.)

omrežje d.o.o.
Optično omrežje Trzin

Mogoče je **čas**, da **zamenjate** tudi kaj **drugega** kot le **koledar?**

01/8100 210
info@omrezje.si

100% ZANESLJIVI!

Za vse nove naročnike 50% nižja naročnina na vse storitve!*

OPTIKA TROJČKI
OPTIKA DVOJČKI
OPTIKA DUO
OPTIKA TV

Več o ponudbi si poglejte na www.omrezje.si.

ZAKAJ IZBRATI NAS
- hiter priklop
- ugodne cene
- hiter odzivni čas

*Akcija velja 6 mesecev ob vezavi za 24 mesecev ali 3 mesece ob vezavi za 12 mesecev. IP telefonija se obračunava po porabljenih impulzih!

STYLEOUT Smetarniki s stilom!

DUKIN d.o.o., Bratov Pihlar ulica 2, 9240 Ljutomer
T: 059 100 150, prodaja@dukin.si, www.dukin.si

DUKIN

Tudi vas ob pogledu na urejeno okolico zmotijo posode za odpadke?
Za vas imamo enostavno in dovršeno rešitev - smetarnik StyleOUT.

5 razlogov ZA smetarnik StyleOUT:
- urejen videz okolice,
- varuje posode za odpadke pred vremenskimi vplivi,
- preprečuje neprijetne vonjave,
- omogoča zasaditev,
- kvalitetni materiali ne potrebujejo vzdrževanja.

AKCIJA • AKCIJA • AKCIJA • AKCIJA • AKCIJA • AKCIJA

Izjemna priložnost za nakup kvalitetnih in stilsko dovršenih smetarnikov StyleOUT po res ugodni ceni!

StyleOUT Qubis 2x120L že od 777 € z DDV
StyleOUT Qubis 2x240L že od 888 € z DDV
StyleOUT Qubis 3x120L že od 999 € z DDV
StyleOUT Qubis 3x240L že od 1111 € z DDV

Akcija velja do 30. 6. 2015. Cena velja za opisan model s streho in brez hrbešča. Dostava v ceno ni vključena.

bullbars.si

+386 (0) 1 564 33 33

INOX CEVNA ZAŠČITA – BULLBARI

Za terenska, dostavna, tovorna in specialna vozila.

- Evropska homologacija
- Zaščita je izdelana iz INOX nerjavečega jekla
- Kvalitetna izdelava (debelina stene cevi 2mm)

VLEČNE KLJUKE

- Vlečne kljuke so v celoti vroče cinkane
- Enostaven patent za namestitev in odstranitev vlečne kljuke

OPREMA ZA PICK UP VOZILA

- Hard topi – trde strehe
- Pokrovi kesona
- Aluminijasti roloji
- Električni vitli T-MAX
- Cevna zaščita

NOSILCI ZA PREVOZ KOLES

- Nosilci imajo nagibni mehanizem
- Nosilci so sestavljeni
- Nosilci se enostavno namestijo na vlečno kljuko
- Kvalitetna izdelava

Vse izdelke vam strokovno vgradimo na vaše vozilo na sedežu našega podjetja v Trzinu.

STROJNO KLJUČAVNIČARSTVO
KOGOVŠEK

25 LET KAKOVOSTI

Tomaž Kogovšek s.p.
Ul. pod gozdom 37, 1236 Trzin
T: +386 (0)1 564 33 33
M: 068 61 39 34

www.kogovsek.si

www.bullbars.si